

มุดเหตุดุงใจในณการศึกษาดอของนักศึกษาระดับประกาคนี้บับัตร

วิชาซีพนันสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษ 9

MOTIVATION FOR FURTHER STUDY OF DIPLOMA
STUDENTS IN THE EDUCATIONAL REGION 9

ถดาร์คัน วัฒนสาครศิริ

LADDARAT WATTANASAKORSIRI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวะศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2545

ISBN 974-324-134-5

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9

MOTIVATION FOR FURTHER STUDY OF DIPLOMA
STUDENTS IN THE EDUCATIONAL REGION 9

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 45673
วัน, เดือน, ปี 1 2 ก.พ. 2546

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2545

ISBN 974-324-134-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**MOTIVATION FOR FURTHER STUDY OF DIPLOMA
STUDENTS IN THE EDUCATIONAL REGION 9**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2002

ISBN 974-324-134-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ
นักศึกษา	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9
รหัสประจำตัว	นางสาวลดารัตน์ วัฒนสาครศิริ
ปริญญา	43064121
สาขาวิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
พ.ศ.	การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.มาลัย จีร์วัฒนเกษตร์
	ดร.ศิริพรรณ ชุมานุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านเหตุผลส่วนตัว 2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง 4) ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ 5) ด้านคุณลักษณะสถาบัน ทั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชย์กรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ที่เลือกศึกษาต่อจำนวน 484 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.00-2.50 ส่วนใหญ่บิดาทำหน้าที่เป็นผู้ปกครอง ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และมีรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวคือด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจสูงสุดเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยด้านเกียรติยศชื่อเสียง คือเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี ด้านเหตุผลส่วนตัว คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ด้านคุณลักษณะสถาบัน คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ

เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษามีมูลเหตุ
จูงใจในการศึกษาต่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีมูลเหตุ
จูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวคือด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีมูลเหตุจูงใจในการ
ศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

Thesis Title	Motivation For Further Study of Diploma Students in The Educational Region 9
Student	Miss Laddarat Wattanasakornsiri
Student ID.	43064121
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2002
Thesis Advisor	Dr.Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-Advisor	Dr.Siriphan Chumnum

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the motivation for further study of diploma students in the educational region 9 with 5 topics : 1) Personal reasons 2) Concerned persons 3) Prestige and reputation 4) Stability and progressing in occupancy and 5) Attribute of institute. The population were 484 students who enrolled in the second year of Diploma Level in Commerce and Business Administration in the academic year 2002 and intend to study in the higher level. Data were analyzed into frequency, percentage, means and standard deviation.

The results of this research were as followed :

The demographic data of the research found that most of the students were females. Their current grade point averages were ranging between 2.00-2.50. Their fathers graduated of the students in primary school education. Most of them were farmers and had low socioeconomic with the family income less than 5,000 baht per month.

The motivation for further study of diploma students in the educational region 9 was generally in high level. To consider for each topic, it was founded that almost motivation for further study topics were in high level. Concerned persons was the only motivation for further study topic that was in medium level. These topics of motivation for further study were ordered by mean respectively from the highest. Prestige and reputation: Graduated from higher education, the students could get good income. Personal reasons: Bachelor degree graduates could accept salary higher than diploma graduates. Stability and progressing in occupancy: The students

wished to get a social accepted job. Attribute of institute: The selected institute could provide the program that suited to their own requirements. And Concerned persons: Their father, mother or guardian advice them to continue their studies.

Classified by genders, grade point average and guardian's income, it was founded that students' motivation for further study in summary was in high level. To consider for each topics, it was founded that almost motivation for further study aspects was in high level. Only one topic, Concerned persons motivation for further study was in medium level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา และการสนับสนุนให้กำลังใจอย่างดียิ่งจาก ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณ ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล ดร.ณรงค์ พิมสาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการ แก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้จนประสบความสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ดร.เพชร พิพัฒน์สันติกุล นายพนมพร แฉล้มเขต นายสมเกียรติ พึ่งอาดัม และนางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ของวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยและขอ ขอบใจนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้ง พี่-น้อง ที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือในทุกด้าน ตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ที่ให้การสนับสนุนตลอดจนให้ ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกในพระคุณของบิดา มารดา และ ครู-อาจารย์ ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

ดลรัตน์ วัฒนสาครศิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
1.6 ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
1.7 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์.....	4
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาพาณิชยกรรม.....	6
2.2 ความหมายและความสำคัญของการอาชีวศึกษา.....	8
2.3 สภาพการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน.....	11
2.4 มุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ.....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	32
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	78
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	78
5.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	78
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	80
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	86
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	91
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	99
ประวัติผู้เขียน.....	108

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาทั้งหมดและจำนวนนักศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ.....	27
4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	33
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน.....	35
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว.....	36
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	37
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	38
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	39
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน.....	40
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านจำแนกตามเพศ.....	42
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัวจำแนกตามเพศ.....	44
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ.....	46
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามเพศ.....	48
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ.....	50
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน จำแนกตามเพศ.....	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	54
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	56
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	58
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	60
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	62
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	64
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	66
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัวจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	68
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	70
4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	72
4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	74
4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับมูลเหตุจงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง.....	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ การสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็น มีลักษณะนิสัยที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคมมีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ การศึกษาช่วยให้คนเจริญงอกงามทั้งทางปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2541 : 11) การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของประเทศ (พิพัฒน์ วิเชียรสวรรณ. 2540 : 3)

การอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยตรง เนื่องจากการเตรียมคนเพื่อการประกอบอาชีพเป็นช่างฝีมือระดับกลาง และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สามารถออกไปประกอบอาชีพ ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข มีความมั่นคงในอาชีพ ภายใต้อุดมธรรมและจริยธรรมอันดีงาม สำหรับการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือและช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมถึงสนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดการศึกษาฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชา คือ วิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และศิลปหัตถกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 7-8)

ปัจจุบันนี้การอาชีวศึกษาได้มีการขยายออกไปอย่างกว้างขวางทั้งด้านจำนวนสถานศึกษา และประเภทวิชาดังจะเห็นได้จากการจัดตั้ง วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีวระดับอำเภอ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้คนในชนบทได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาด้านอาชีวมากขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า จำนวนนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยในปีการศึกษา 2541 – 2543 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 92,952, 113,174 และ 99,390 คน ตามลำดับ และผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 53,738, 61,193 และ 65,908 คน ตามลำดับ โดยนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษายบางส่วนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และบางส่วนศึกษาต่อ โดยในปีการศึกษา 2541 – 2543 มีนักเรียนที่ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 44,379, 49,409 และ 53,648 คน ตามลำดับ และนักศึกษาที่ศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 12,323, 13,281 และ 14,537 คน ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยรวมในทุกๆ ระดับมีความต้องการศึกษาต่อที่เพิ่มจำนวนสูงขึ้น น่าจะเป็นแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่า โอกาสในการที่ผู้สำเร็จเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป โดยเฉพาะในเขตการศึกษา 9 ในปีการศึกษา 2542-2544 ข้อมูลตัวเลขผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 1,379, 2,042 และ 2,467 คน ตามลำดับ ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่เปิดสอน และได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งผลการศึกษารั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนในการจัดสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาต่อของนักศึกษา เพื่อให้การจัดสร้างหลักสูตรมีประสิทธิภาพและเกิดความต่อเนื่องของการศึกษา ทั้งนี้เพื่อเพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน ในส่วนของการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้าน ในภาพรวม และจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ ผู้ปกครอง ดังนี้

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
4. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

1.3 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวทางของ ดาว สมศรี โหน่ง (2540 : 6) ศึกษาเรื่องการศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี แบ่งมูลเหตุจูงใจ 8 ด้าน คือ

1. ความถนัด
2. ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว
3. ลักษณะงาน
4. ความก้าวหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เกียรติยศชื่อเสียง
6. การเงิน
7. เศรษฐกิจ
8. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 7) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งแรงจูงใจ 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านเกียรติยศชื่อเสียง
2. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
3. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 เฉพาะประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9

1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 จำนวน 16 วิทยาลัย ที่เลือกศึกษาต่อจำนวน 484 คน ทั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

1.6 ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
4. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

1.7 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ปีการศึกษา 2545 เท่านั้น

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ หมายถึง อิทธิพล แรงจูงใจ หรือสิ่งผลักดันให้นักศึกษาได้ตัดสินใจที่จะศึกษาต่อเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำแนกเป็น

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลที่เกิดจากความรู้สึก ความคิด ความจำเป็น และความเชื่อ ในแต่ละบุคคล เช่น มีความมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อเพราะมีใจรักการเรียน ต้องการการศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี ต้องการการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้ การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิชาการใหม่ๆ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจะทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองในการทำงานมากขึ้น

1.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ได้แก่ บิดา มารดา เพื่อนสนิท ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ บุคคลที่ชื่นชอบหรือนับถือส่วนตัว

1.3 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง ฐานะทางความเป็นอยู่หรือรายได้ที่ได้จากการประกอบอาชีพ เช่น ในขณะที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาสหารายได้พิเศษเพิ่มเติม การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูง เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสามารถหางานทำได้ง่าย สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรี สาขาวิชา

ที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน และคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวในอนาคต

1.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง การได้รับการกล่าวขวัญถึง และการได้รับการยอมรับนับถือในวิชาชีพ เช่น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่น่าชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูลได้ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ และเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำวุฒิที่ได้รับสอบเข้ารับราชการได้

1.5 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน หมายถึง ชื่อเสียง คุณภาพของอุปกรณ์ในการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมรวมถึงคุณภาพของครู-อาจารย์ เช่น สถานที่เรียนใกล้บ้าน ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้มาก สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีการจัดระบบการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีงานทำมาก ครู-อาจารย์มีคุณภาพและคุณวุฒิสูง สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเชื่อถือได้ และได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ

2. เขตการศึกษา 9 หมายถึง วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เปิดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ใน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเลย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดหนองคาย จังหวัดสกลนคร และจังหวัดหนองบัวลำภู

3. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 และมีมูลเหตุจูงใจที่จะศึกษาต่อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
- 2.2 ความหมายของการอาชีวศึกษา
- 2.3 สภาพการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
- 2.4 มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 - 2.4.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว
 - 2.4.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 2.4.3 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
 - 2.4.4 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
 - 2.5.5 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาอาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ สามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยากร สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระ
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชน และท้องถิ่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญ สำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนใน ฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แบ่งเป็น 13 สาขาวิชา ได้แก่

1. การบัญชี	2. การตลาด
3. การเลขานุการ	4. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
5. การเงินและการธนาคาร	6. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
7. การค้าต่างประเทศ	8. การจัดการงานบุคคล
9. ธุรกิจประกันภัย	10. ธุรกิจโรงแรม
11. ธุรกิจสถานพยาบาล	12. การประชาสัมพันธ์
13. ธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์	

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 89 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	18 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	61 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน (12 หน่วยกิต)	
2.2 วิชาชีพเฉพาะ (15 หน่วยกิต)	
2.3 วิชาชีพเลือก (ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต)	
2.4 ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ (4 หน่วยกิต)	
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	10 หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	89 หน่วยกิต

2.2 ความหมายและความสำคัญของการอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษา ถือว่าเป็นการศึกษาที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่ง เพราะเป็นการศึกษาที่เน้นหนักในด้านอาชีพสาขาต่างๆ ช่วยให้บุคคลมีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพได้ ทั้งอาชีพอิสระและอาชีพในหน่วยงานและองค์กรต่างๆ

การอาชีวศึกษามีความหมายที่กว้างขวางมาก ดังได้มีผู้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้หลากหลาย ซึ่งต่างก็เป็นแนวคิดที่สอดคล้องและคล้ายคลึงกัน ดังเช่น

บุศรินทร์ ปัทมาคม (2527 : 20-23) ให้แนวคิดว่า การอาชีวศึกษาคือการให้พื้นฐานวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความชำนาญที่ให้เกิดประโยชน์ ต่อสังคมและเศรษฐกิจ การอาชีวศึกษาของประเทศใดก็ตามก็ต้องจัดให้อยู่บนพื้นฐานของสังคมและเหมาะสมกับแนวทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น

พงศ์ หรดาลดี (อ้างในบุญเจือ ช่างต่อ. 2540 : 11) ได้กล่าวถึงความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การอบรมวิชาชีพในสาขากว้างทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา เพื่อที่จะให้ออกไปประกอบอาชีพ และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อ้างในพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และ นุชนารถ สุนทรพันธุ์. 2533 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่างๆ กัน ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม ซึ่งการอาชีวศึกษาในที่นี้หมายถึง การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง ประกาศนียบัตรศิลปศึกษาชั้นกลาง และศิลปศึกษาชั้นสูง หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่ กรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า กรมศิลปากร โรงเรียนเอกชนในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และวิทยาลัยเอกชนในความดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมรี ปีลันธนานนท์ (2533 : 48) ได้สรุปความหมายของอาชีวศึกษาว่า อาชีวศึกษา คือการศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากร ด้านฝีมือระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าปริญญาสำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างในงานต่างๆ อาชีวศึกษาตามปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องจัดให้มีการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎี และฝึกภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการ สำหรับอาชีพหนึ่งๆ สัดส่วนของวิชาต่างๆ จะแตกต่างกันตามปกติแล้วจะเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ จากความหมายดังกล่าวได้หลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจ 21 ประการดังนี้

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไป
 2. เป้าหมายของการศึกษาอาชีวศึกษา คือมุ่งทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ
 3. การอาชีวศึกษา ต้องสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม และวุฒิภาวะของนักศึกษา
 4. การอาชีวศึกษาจัดให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถร่วมในกิจกรรม ต่างๆ ในฐานะพลเมืองดีของสังคมได้
 5. การอาชีวศึกษาจัดให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ในการเข้าสู่อาชีพ
 6. การอาชีวศึกษาช่วยให้แต่ละบุคคลมีสิทธิ์ที่จะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้
 7. รัฐมีหน้าที่จะจัดการศึกษาให้บุคคลได้รับการฝึกหัด เพื่อประกอบอาชีพได้ตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้
 8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูง ถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกหัดโดยจำลองสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมือนสภาพการทำงานจริง
 9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลเมื่องานฝึกกระทำให้ลักษณะเดียวกันกับงานจริง นั่นคือ ในขั้นตอนการทำงานเครื่องมือ และเครื่องจักรมีลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ใช้ในการทำงานจริงในอาชีพนั้น
 10. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูงเมื่อได้จัดให้ผู้เรียนได้ใช้ความสนใจ นิสัย ความถนัด และมันสมองของผู้เรียนอย่างเต็มที่
 11. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลของช่างหรืองานแต่ละอาชีพ ก็ต่อเมื่อได้จัดให้แก่กลุ่มบุคคลที่ต้องการ และได้รับประโยชน์จากการฝึก
 12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านหลายๆครั้ง เพื่อสร้างนิสัย ที่ถูกต้องในการทำงาน และการคิดตลอดจนกระทั่งนิสัยที่ต้องการได้พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการทำงาน
 13. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับครูฝึก ซึ่งจะต้องมีประสบการณ์วิชาชีพในการประยุกต์และให้ความรู้ในการปฏิบัติงาน และขบวนการทำงานอาชีพที่ตนสอน
 14. แต่ละอาชีพจะต้องฝึกบุคคลให้มีความสามารถในการผลิตชิ้นตําระดับหนึ่ง เพื่อที่จะทำงานและรักษาตำแหน่งไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัดได้ถึงขั้นนี้แล้วก็จะไม่มีประสิทธิผลทั้งสำหรับรายบุคคลและสำหรับสังคม
- เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงานจะได้ผลต่อเมื่อผู้ฝึกได้ทำงานจริง ไม่ใช่ทำแบบฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพมาจากแหล่งเดียวเท่านั้น คือจากประสบการณ์ของผู้ชำนาญในอาชีพนั้น

17. แต่ละอาชีพจะมีเนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นของอาชีพนั้น โดยเฉพาะและไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อสามารถบริการในเรื่องที่มีคนต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะแปรผันตามวิธีการสอนและความสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงควรพิถีพิถันคุณลักษณะพิเศษของกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน

20. การบริหารอาชีวศึกษา จะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อมีการจัดการในลักษณะยืดหยุ่นแทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

21. พยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ต้องใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งถ้าจ่ายต่ำแล้วจะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิผลได้และไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำแล้วก็ไม่สมควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา

นวลจิตต์ เขาวงกตพิงศ์ (2544 : 22-23) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาว่าการอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อความสามารถทำงานประกอบอาชีพได้ และรวมถึงการศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานในอาชีพเป็นการศึกษาดลอดชีพ จากความหมายของการอาชีวศึกษาทำให้การอาชีวศึกษามีลักษณะการจัดการศึกษาที่มีความเฉพาะต่างจากการจัดการศึกษาแบบอื่น คือ

1. ต้องมีการจัดสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนให้เหมือนกับสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนจะพบเมื่อออกไปทำงาน
2. ต้องมีการฝึกด้วยเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกลต่าง ๆ เหมือนที่ใช้ในโรงงาน
3. ต้องมีการฝึกลักษณะของผู้เรียนให้มีอุปนิสัยและความคิด ในการทำงานให้สอดคล้องกับงานที่จะต้องทำหลังจากจบการฝึกอาชีพนั้น
4. ความสำเร็จของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนมีความสนใจในงาน มีทักษะปฏิบัติและมีความสามารถทางสติปัญญา เพื่อทำความเข้าใจในงานที่ตนทำอยู่
5. ต้องฝึกให้ผู้เรียนมีใจรักในงานที่ทำอยู่
6. ในการฝึกทักษะให้กับผู้เรียนจะต้องจัดสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการคิดในการทำงานด้วย โดยต้องให้ผู้เรียนรู้ความหมายของการฝึกทักษะ
7. ครูอาชีวศึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพนั้น ๆ อย่างเชี่ยวชาญ และต้องเป็นผู้ประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีตามคุณลักษณะที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ต้องมีการตั้งเกณฑ์มาตรฐานระดับอาชีพของการทำงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบด้วยตนเองได้
9. ในการฝึกอาชีพต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
10. ต้องมีผู้เกี่ยวข้องในอาชีพต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดการหลักสูตรด้วย
11. การฝึกอาชีพแต่ละอาชีพต้องสร้างลักษณะพิเศษของอาชีพนั้น ๆ เน้นการฝึกให้ตรงกับลักษณะพิเศษ
12. ต้องมีการปรับปรุงการฝึกอาชีพอยู่เสมอให้สอดคล้องตามความต้องการของสังคม

Carter V. Good (1973 อ้างในบุญเจือ ช่างต่อ. 2540 : 11) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มีระดับต่ำกว่ามหาวิทยาลัย เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเลือกอาชีพในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะ หรือเป็นการพัฒนาฝีมือให้มีระดับสูงขึ้น รวมทั้งการศึกษา การค้าอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ธุรกิจ และคหกรรม

จากความหมายและหลักการอาชีวศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เน้นหนักด้านวิชาชีพในระดับต่าง ๆ ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา โดยมีมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถไปประกอบอาชีพได้ และช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

2.3 สภาพการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในปัจจุบัน

กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ และผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงาน และจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนของกรมอาชีวศึกษา คือ

1. จัดและส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพ ในระดับประกาศนียบัตร หลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรพิเศษ
2. จัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างกึ่งฝีมือ ช่างฝีมือ และช่างเทคนิค ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนการประกอบอาชีพอิสระ โดยจัดการศึกษาและฝึกอบรมอาชีพ 5 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาคหกรรม ศิลปหัตถกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม และช่างอุตสาหกรรม

การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ จะแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน ซึ่งดำเนินการจัดในหลักสูตรต่างๆ ดังนี้

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ 3 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ตามสาขาที่เรียน

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามสาขาที่เรียน

1.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ตามสาขาที่เรียน

1.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) มีศักดิ์และสิทธิ์เทียบเท่าปริญญาตรี

2. การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช. พิเศษ (อส.กช) รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ประถมศึกษา) ซึ่งเป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ในงานเกษตร 2-3 ปี อายุระหว่าง 15-25 ปี เข้าศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรม

3. การจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งจัดทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อบริการวิชาชีพแก่ชุมชน แบ่งออกเป็นหลักสูตรประเภทต่างๆ ดังนี้

3.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อ 1 ปี

3.2 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 225 ชั่วโมง และหลักสูตรหลากหลาย

3.3 หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยม เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และโรงเรียนเอกชน

3.4 หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพในงานบริการวิชาการด้านเกษตรกรรม

การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาในปัจจุบันมีสถานศึกษาของภาครัฐบาลและเอกชนไว้รองรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นให้ได้เลือกเรียนอย่างกว้างขวาง เพื่อออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม การจะเกิดผลประเพณีวิชาคือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลป-หัตถกรรม และเกษตรกรรม ทุกประเภทวิชามีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2532 : 18) เพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพ โดยตรงและเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจและความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ฝึกงาน ฝีมือที่ใช้เทคโนโลยีโดยปฏิบัติจนเกิดทักษะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกขาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณธรรมและสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรมและเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง เพื่อให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะในวิชาชีพจนสามารถผลิตได้ จำหน่ายได้ จัดการได้ บริการได้ และบริโภคได้ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึกตามวุฒิภาวะและสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน เพื่อให้การศึกษและการฝึกอบรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพ เข้าสู่อาชีพ รักษาอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญาจากแหล่งวิทยาการสถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น การจัดการเรียนการสอนแบ่งตามลักษณะวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 คือ ลักษณะวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นการจัดการประเภทวิชาที่มุ่งให้นักเรียนนักศึกษาที่มีทักษะวิชาชีพด้านอุตสาหกรรมที่ต้องการ ด้านการลงทุน การประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ในการงานการผลิตที่ต้องการจัดการที่มีรูปแบบและระบบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้เรียนในประเภทวิชานี้จะมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับวิชาชีพช่าง ทั้งนี้ผู้จบการศึกษาประเภทวิชานี้จะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านตามสาขาวิชาที่เลือก

1.1 สาขาวิชาช่างยนต์ ผู้เรียนสาขาวิชาช่างยนต์ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องยนต์อันได้แก่ สามารถบำรุงรักษาเครื่องยนต์ ปรับแต่งเครื่องยนต์ ซ่อมแซมเครื่องยนต์ งานไฟฟ้ารถยนต์ งานเครื่องยนต์เล็ก งานจักรยานยนต์ และงานระบบส่งกำลัง ทั้งนี้ต้องมีความสามารถเฉพาะด้านตามกลุ่มวิชาชีพเฉพาะอีกด้วยคือ ด้านรถยนต์และด้านเรือยนต์

1.2 สาขาวิชาช่างกลโลหะ ผู้เรียนสาขาวิชานี้ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปที่สามารถใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ งานอ่านแบบและเขียนแบบเครื่องกล งานปรับ งานกลึงโลหะ งานไสโลหะ งานเจียรระโนราบ งานเจียรระโนลับเครื่องมือตัดเบื้องต้น งานเชื่อมเหล็กเหนียวด้วยแก๊ส ไฟฟ้า งานขึ้นรูปโลหะแผ่นด้วยกรรมวิธีต่างๆ งานบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือกล เครื่องจักรกลในสาขาเครื่องกล และผู้จบการศึกษายังต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านตามกลุ่มอาชีพที่เลือกเรียนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน 6 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างกลโรงงาน สามารถทำชิ้นส่วนเครื่องกล เขียนแบบเครื่องกล ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องกลและเครื่องจักรกล กลุ่มอาชีพช่างทำเครื่องมือและแม่พิมพ์ ทำแม่พิมพ์โลหะ พลาสติก ทำจิ๊ก และฟิกเจอร์ กลุ่มอาชีพเขียนแบบเครื่องกล สามารถเขียนแบบเครื่องกล เขียนแบบไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เขียนแบบนิวแมติกไฮดรอลิกส์ เขียนแบบโครงสร้างและตรวจอุปกรณ์ซ่อมบำรุงเครื่องสุกัณฑ์ กลุ่มอาชีพช่างประกอบผลิตภัณฑ์ สามารถทำอุปกรณ์จับยึดอย่างง่ายในการผลิต ผลิตภัณฑ์โลหะ เขียนแบบแผ่นคลี่ ชิ้นงานผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น งานการผลิต กลุ่มอาชีพช่างเชื่อมโลหะสามารถซ่อม สร้างเครื่องกล โดยวิธีเชื่อมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก๊ส ไฟฟ้า ตัดโลหะด้วยแก๊ส เชื่อมโครงสร้างเหล็ก เชื่อมโลหะพิเศษ เชื่อมท่อทังด้วยแก๊ส ไฟฟ้า รวมทั้งทดสอบทำแนวเชื่อมแบบทำลาย

1.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนสาขาวิชานี้ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไป ในการปฏิบัติงานด้วยไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยเน้นหนักด้านใดด้านหนึ่ง คือกลุ่มวิชาช่างไฟฟ้า สามารถติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร นอกอาคาร ในโรงงานอุตสาหกรรม งานเครื่องกลไฟฟ้า ได้แก่ หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง กระแสสลับ มอเตอร์ไฟฟ้า กระแสสลับ งานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า งานเครื่องเขียนและเครื่องปรับอากาศ กลุ่มวิชาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์ สามารถปฏิบัติ งานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม งานระบบดิจิทัลและคอมพิวเตอร์ งานระบบสื่อสารและโทรคมนาคม งานระบบเสียงและระบบภาพ

1.4 สาขาวิชาก่อสร้าง ผู้เรียนสาขาวิชานี้ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไป ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการก่อสร้าง แยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพช่างก่อสร้าง สามารถก่อสร้างอาคารไม้ เขียนแบบก่อสร้าง งานปูน งานท่อและสุขภัณฑ์ งานช่างสี กลุ่มวิชาชีพเทคนิค สถาปัตยกรรมงานเขียนแบบ ทำหุ่นจำลอง งานผลิตภัณฑ์ งานออกแบบตกแต่ง งานภูมิสถาปัตยกรรม ได้แก่ งานตกแต่งสวน บำรุงรักษาสวน กลุ่มวิชาชีพช่างเคหะภัณฑ์ สามารถทำงานไม้ เครื่องเขียน งานสี เครื่องเรือน งานบุฉนวน งานกลึงและแกะไม้ งานหวาย กลุ่มวิชาชีพช่างสำรวจสามารถเขียนแบบสำรวจ เขียนแบบแผนที่

1.5 สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้-เหล็ก ผู้เรียนสาขาวิชานี้ทุกคนจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไป ด้านการต่อเรือและ โครงสร้างเรือแยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือกลุ่มวิชาชีพงานต่อเรือไม้ สามารถต่อเรือ ตกแต่งภายในเรือ กลุ่มวิชาชีพต่อเรือไฟเบอร์กลาส สามารถต่อเรือไฟเบอร์กลาส สร้างแบบหล่อไฟเบอร์กลาสและกลุ่มวิชาชีพงานต่อเรือโลหะสามารถเชื่อมไฟฟ้า เชื่อมโลหะงานประกอบตัวเรือโลหะ

1.6 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความสามารถ ในกลุ่มวิชาชีพกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มวิชาชีพเคมีอุตสาหกรรม สามารถปฏิบัติงานเคมีสิ่งทอ ด้านการย้อมสี งานพิมพ์สิ่งทอ กลุ่มวิชาชีพอุตสาหกรรมการทอ สามารถปฏิบัติงานสิ่งทอผ้าพื้น เมืองการทอเครื่องจักร การทอผ้าถัก การปั่นด้าย งานอุตสาหกรรมเสื่อผ้าสำเร็จรูป งานออกแบบแฟชั่น การบำรุงรักษาเครื่องจักรเย็บผ้า การทำเสื่อผ้าอุตสาหกรรม

1.7 สาขาวิชาช่างพิมพ์ ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความสามารถในงานกลุ่มเตรียมพิมพ์ ได้แก่ งานเรียงพิมพ์ งานทำเลย์เอาท์ งานทำเพลท งานทำบล็อก กลุ่มงานเทคนิคพิมพ์ ได้แก่ งานพิมพ์เลเซอร์เพรส การพิมพ์ออฟเซต และงานกลุ่มทำเล่ม

1.8 สาขาวิชาเทคนิคแว่นตาและเลนส์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ ต้องสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำวัสดุแว่นตาและเลนส์ เช่น การซ่อมแซมและตัดกรอบแว่นตา งานเชื่อมและประกอบแว่นตา การปรับและตรวจสอบคุณภาพของแว่นตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม เป็นการจัดการศึกษาด้านการค้าขาย ธุรกิจ รวมทั้งการประกอบการอื่นๆ ในเชิงการบริการ ประเภทวิชานี้แบ่งผู้สำเร็จการศึกษาออกเป็น พาณิชยกรรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ และการประชาสัมพันธ์

2.1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถพื้นฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำบัญชีธุรกิจการค้า งานพิมพ์ดีดภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จดหมายธุรกิจ งานขายปลีก งานถ่ายเอกสาร สำเนาเอกสาร การใช้เครื่องติดต่อกายใน การบำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐานและงานภาษีเงินได้ และต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านกลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มวิชาการบัญชีต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดทำบัญชีห้างหุ้นส่วนบริษัท การบัญชีอุตสาหกรรม กิจกรรมร่วมค้า บัญชีระบบใบสำคัญ ภาษีเงินได้นิติบุคคล กลุ่มวิชาการขาย สามารถจำหน่ายสินค้าปลีกและค้าส่ง การจัดแสดงสินค้าโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ เก็บข้อมูลของการตลาด ควบคุมสินค้า บรรจุหีบห่อ การขาย ประกันชีวิต งานแนะนำสินค้า กลุ่มวิชาเลขานุการ สามารถปฏิบัติงานเลขานุการส่วนตัว งานธุรการ งานพิมพ์ งานถอดข้อความจากเครื่องบันทึก งานชวเลขไทย งานพิมพ์ดีดภาษาไทย ภาษาอังกฤษขั้นประยุกต์ งานต้อนรับ งานประชาสัมพันธ์ ครั้วโรงแรม งานส่วนหน้าโรงแรม กลุ่มวิชาการบริหารธุรกิจ สถานพยาบาล สามารถบริการทั่วไปในสถานพยาบาลการปฐมพยาบาลการจัดเวชระเบียน

2.2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้สามารถเป็นมัคคุเทศก์ งานในโรงแรม งานในสำนักงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพราะผู้เรียนลงสาขานี้มีความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย วรรณคดีไทย นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว การป้องกันอุบัติเหตุในการท่องเที่ยว การประกอบอาหาร และการบริการนักท่องเที่ยว

2.3 สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานในด้านหนังสือพิมพ์ คือ จัดทำสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ จัดจำหน่ายสิ่งพิมพ์ ปฏิบัติการด้านข่าวสารและงานในสำนักงานสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์

2.4 สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ คืองานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถ่ายภาพผลิตรายการทางวิทยุโทรทัศน์ การใช้เครื่องมือสื่อสารประเภทต่างๆ

3. ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชานี้เป็นลักษณะงานทั่วไปด้านคหกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้จะต้องมีความรู้เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ใน 3 กลุ่มอาชีพ คือกลุ่มอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้จบการศึกษาจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับผ้าและเครื่องแต่งกาย สามารถร่างโครงสร้างหุ่น ออกแบบเสื้อ วัสดุ สร้างแบบ แยกแบบตัด เทคนิคการตกแต่งและออกแบบตกแต่งผ้า บำรุงรักษาเครื่องจักร สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์การพิมพ์ผ้าและการย้อมสี การออกแบบลายย้อมและแม่พิมพ์ การพิมพ์ผ้า การทำผ้าบาติก ปักด้วยมือและจักรเขียนลวดลายได้ กลุ่มอาชีพอาหารและโภชนาการ ผู้จบการศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการสามารถบริการอาหารและเครื่องดื่ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ท่านไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหาร การทำขนมไทย รู้จักวิธีการถนอมอาหาร การทำขนมต่างๆ เตรียมอาหารในโรงแรม การจัดครัว การแกะสลักผลไม้ กลุ่มอาชีพคหกรรมทั่วไป สามารถออกแบบสร้างตุ๊กตา สิ่งประดิษฐ์ภายในบ้าน การเลือกอุปกรณ์ การดูแลรักษาซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้าน การดูแลและปรุงอาหารเด็ก ประดิษฐ์และการจัดดอกไม้ การประดิษฐ์ของชำร่วย การเย็บปักถักร้อยแบบต่างๆ การแต่งหน้าทำผม และการออกแบบเสริมสวย

4. ประเภทวิชาเกษตรกรรม เป็นประเภทวิชาด้านการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์การประมง ป่าไม้ และวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวกับด้านการเกษตร และผลิตผลทางการเกษตร ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้พื้นฐานทั่วไป มีความสามารถเฉพาะด้านจากการเลือกเรียนกลุ่มวิชาชีพวิชาใดวิชาหนึ่ง คือกลุ่มวิชาพืชผักสามารถจัดการเพาะปลูกผัก การขยายพันธุ์ การจัดฟาร์ม กลุ่มวิชาพืชไร่-นา สามารถจัดเพาะปลูกพืชไร่ การทำนา การใช้ สารเคมี กลุ่มวิชาไม้ผลและไม้ยืนต้นสามารถปลูกพืชสวน การจัดสวนผลไม้ การขยายพันธุ์ผลไม้ ป้องกันและกำจัดศัตรูพืช กลุ่มวิชาพืชสวนประดับ สามารถจัดสวนประดับ ผลิตไม้ตัดดอก ผลิตไม้ประดับ จัดเรือนเพาะชำ กลุ่มวิชาสัตว์ปีก สามารถเลี้ยงไก่ ช้าและสัตว์ ฟักไข่ ให้อาหาร ปรับปรุงพันธุ์ เลี้ยงนกสวยงาม กลุ่มวิชาสัตว์เลี้ยงสามารถปฏิบัติงานในฟาร์มสุกร สุขาภิบาลโรคสัตว์ ผลิตอาหาร กลุ่มวิชาสัตว์ใหญ่ สามารถเลี้ยงโคนม โคนเนื้อ ผสมเทียม ช้าและสัตว์ ริดและ เก็บรักษานม กลุ่มวิชาช่างเกษตรสามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรในฟาร์มและเครื่องจักรกลเกษตร เครื่องยนต์เกษตร ชลประทานเกษตร กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตรมีความรู้หลักการ จัดฟาร์ม หลักการ สหกรณ์ บัญชีฟาร์ม กฎหมายธุรกิจเกษตร เศรษฐศาสตร์เกษตร และกลุ่มวิชาอุตสาหกรรมมีความรู้ในการถนอมอาหาร บรรจุหีบห่อ ผลิตภัณฑ์อาหาร สุขาภิบาลโรงงาน ผลิตภัณฑ์น้ำมัน และน้ำมันพืช

5. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เป็นประเภทวิชาที่มุ่งฝึกอบรมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และทักษะวิชาชีพด้านฝีมือ ทำให้เกิดสุนทรียภาพในการสร้างสรรค์งานด้านฝีมือและศิลปะ ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้ลักษณะงานทางด้านศิลปหัตถกรรม การถ่ายภาพ และการดนตรี ขณะนี้ด้านการถ่ายภาพและการดนตรียังไม่เปิดสอน ด้านศิลปหัตถกรรมผู้จบการศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งตามกลุ่มวิชาชีพคือ กลุ่มวิชาชีพจิตรศิลป์มีความสามารถในการเขียนรูป การเขียนลวดลาย การปั้นรูป การพิมพ์ภาพกลุ่มวิชาชีพศิลปะประยุกต์สามารถออกแบบพานิชศิลป์ สัญลักษณ์เครื่องหมายการค้า การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ การออกแบบตกแต่งสำนักงาน บ้าน ร้านค้า และสวน กลุ่มวิชาชีพหัตถอุตสาหกรรมสามารถทำงานเครื่องถม เครื่องประดับ งานแกะสลักคุณ งานเครื่องเคลือบ ดินเผา งานหล่อ งานไม้ งานไม้ไผ่ งานเครื่องรัก งานหนัง และงานทอ

สภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 8) หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วนักเรียนนักศึกษา ต่างก็แยกย้ายกันไปตามความรู้ความสามารถของสติปัญญา และความพร้อมตามสถานะเศรษฐกิจของครอบครัว ดังนั้นจึงพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนหนึ่งจะไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาต่อ ส่วนหนึ่งจะเข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อหางานทำ และอีกส่วนหนึ่งจัดอยู่ในพวกอื่นๆ คือ รับราชการทหาร ไปต่างประเทศ ถึงแก่กรรม และอุปสมบท เป็นต้น

ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระบบส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.79) จะศึกษาต่อโดยเฉพาะ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะมีอัตราการศึกษาต่อสูงมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอื่นๆ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีจำนวนผู้ศึกษาต่อร้อยละ 80.92 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) จะมีผู้ศึกษาต่อเพียงร้อยละ 46.14 และ 1.55 ตามลำดับ

ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระบบที่เข้าสู่ตลาดแรงงานจะมีเพียงร้อยละ 28.57 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) จากการสำรวจในช่วงปี 2539 – 2543 พบว่า แนวโน้มการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาเริ่มมีแนวโน้มลดลง

2.4 มุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดมุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 5 ด้าน คือ (1) ด้านเหตุผลส่วนตัว (2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (4) ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ (5) ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

2.4.1 มุมเหตุจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8-13) ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาในระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับวันจะมีแนวโน้มในการศึกษาต่อสูงขึ้น ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน อันเป็นผลเนื่องมาจาก ค่านิยมในปริญญาบัตร การมีและไม่มีการมีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่านๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 76-78) ที่ได้กล่าวถึงเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้นิยมเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญา กันมาก เป็นผลเนื่องมาจาก คนเป็นจำนวนมากเมื่อเรียนจบแล้วยังหางานทำไม่ได้ จึงตัดสินใจเรียนต่อในระดับสูง เพื่อชะลอการว่างงาน ค่านิยมของคนไทยเกี่ยวกับปริญญาบัตรยังมีความสำคัญอยู่มาก การได้รับปริญญาชั้นสูงมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทย ขึ้นอยู่กับปริญญาบัตรไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถ คนมีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต้านเหตุผลส่วนตัว จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้ สุนันท์ ประถมวาลย์ (2530 : 88) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าเหตุผลหรือแรงจูงใจของความสนใจในอาชีพ โดยนักเรียนส่วนมากเลือกอาชีพยึดตนเองเป็นหลัก ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2535 : 207) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรมและช่างอุตสาหกรรมด้วยตนเองมากที่สุดและวิชาชีพที่เลือกมีความสำคัญต่อชุมชนที่กำลังพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ระเบียบ อรชร (2537 : 186) ได้ศึกษาเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เหตุผลส่วนตัวมีความสำคัญต่อการเลือกสาขาอาชีพ ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 138) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ปัจจัยในด้านเหตุผลส่วนตัวที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญา และความสามารถ รวมทั้งบุคลิกภาพลักษณะนิสัยเหมาะกับวิชาชีพที่เลือก ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในลำดับที่ 1 คือ ต้องการประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้สูง รองลงมา คือ ประเภทวิชาที่เลือกเรียนเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง สุภาภรณ์ เลอเลิศวิชัย (2542 : 110) ได้ศึกษาการเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพที่เลือกด้วยตนเองมากที่สุด และสนธยา เพ่งศรีสาร (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า เหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลจูงใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน รองลงมา คือ มีโอกาสในการทำงานสูง

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อต้านเหตุผลส่วนตัวสรุปได้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อเนื่องมาจากยังหางานทำไม่ได้ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น

2.4.2 มูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อิทธิพลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปนั้น อาจมีตัวแปรที่เป็นแรงกระตุ้นหรือทำให้เกิดแรงจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เช่น ความสนใจและการสนับสนุนของบิดามารดา ที่มีส่วนช่วยกำหนดแนวทางการศึกษาของเด็ก จากการศึกษาของ Rehberg and เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ดูแลเห็นประโยชน์ในการดำเนินการ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Liestby (อ้างในนิพนธ์ กินาวงศ์ และคณะ. 2528 : 17-18) พบว่า การสนับสนุนของบิดามารดาที่มีต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของบุตร และความถี่ของการให้คำแนะนำของบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคาดหวังทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา Crites (อ้างในวีรพล เวชยางกูร. 2542 : 17-18) ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2532 : 32) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันไปตามค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีก็จะพยายามส่งเสริมบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จากที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้ ระเบียบ อรรถ (2537 : 179) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก เชียงเหนือ พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา โดยตัดสินใจเลือกศึกษาด้วยตนเองมากเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ นิยมบางคนที่ประกอบอาชีพนี้และยึดถือเป็นแบบอย่าง วินัย สิงหนนท์ (2539 : 103) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกและภาคกลาง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับแรงจูงใจจากบิดา มารดา ญาติพี่น้อง ในการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในลำดับที่ 1 คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำให้เรียน รองลงมาคือ ครู-อาจารย์ประจำชั้นแนะนำแนวทางให้ Eaddy (1969 : 2959 อ้างใน ไช่มุก เสาวจันทร์. 2543 : 46) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรมของรัฐห้วยเขยนา จำนวน 741 คน พบว่า

1. บิดา มารดาที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสาขาวิชาเรียนต่อ
2. ระดับการศึกษาของบิดา มารดาที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเลือกสาขาวิชาเรียนต่อของเด็กมากกว่าความมีชื่อเสียงในอาชีพของบิดา มารดา
3. การเลือกสาขาวิชาเรียนต่อของเด็กขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ ความสามารถและค่าตอบแทน
4. บิดา มารดา บุคคลที่มีชื่อเสียงในวิชาชีพมีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาชีพตามลำดับ

Dobbins (1969 : 2958 อ้างใน ไช่มุก เสาวจันทร์.2543 :47) ได้ศึกษาถึงความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 429 คน จากรัฐห้วยเขยนา พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังทางการศึกษามาก คือ บิดามารดา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักผู้ขาดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาที่ศึกษา ส่วนเพื่อนมีอิทธิพลรองลงมา นอกจากนี้ การเลือกวิชาที่จะศึกษาต่อของนักเรียนยังขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ และลักษณะของงานอีกด้วย ดาว สมศรี โห่ง (2540 : 60) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ไช่มุก เสาวจันทร์ (2543 : 75) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนมีเหตุผลในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาด้านบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องและชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสนธยา แผงศรีสาร (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า เหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลจูงใจอยู่ในอันดับที่ 1 คือ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อด้วยตนเอง รองลงมา คือ บิดา มารดาเป็นผู้แนะนำให้ศึกษาต่อ

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ในการศึกษาต่อนี้นักศึกษาจะได้รับคำแนะนำหรือแรงกระตุ้นจากบุคคลรอบข้างที่นักศึกษามีความผูกพันและเคารพนับถือ เช่น บิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติพี่น้อง หรือจากบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ

2.4.3 มูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

มูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นมูลเหตุที่ต้องการได้รับการยอมรับนับถือในวิชาชีพ การได้รับการกล่าวขวัญถึง

อารี พันธุ์มณี (2534 : 181) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสถานะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น การเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคลจะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสถานะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของ เกียรติยศชื่อเสียง เงินเดือน ปริญญาบัตร รางวัลคำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

ซูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 71-72) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) โดยใช้สิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศชื่อเสียงเป็นเครื่องล่อ (Incentive) ให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้เครื่องล่อนี้

2. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึงแรงจูงใจในการใช้พฤติกรรมหรือสิ่งทีกระทำเป็นเครื่องล่อให้เกิดการอยากกระทำ แรงจูงใจภายในนี้จะมีผลยิ่งขึ้นไม่หมดหรือหายไปง่ายๆ

การใช้แรงจูงใจกับผู้เรียนมักใช้แรงจูงใจภายนอกก่อนเช่น ใช้เกียรติยศชื่อเสียงเป็นเครื่องล่อให้ผู้เรียนมองเห็นเป้าหมาย แล้วจึงสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นภายหลัง การใช้แรงจูงใจภายนอกเพื่อชักนำให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่ว่าสิ่งนั้นค่อนข้างอยู่ไกลตัวหรือห่างความต้องการที่แท้จริงของเขา ในขณะที่ผู้เรียนมีความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นแล้ว การใช้แรงจูงใจ ภายนอกก็จะค่อยๆ ลดลงไปเป็นการใช้แรงจูงใจภายในคือ เรียนด้วยความรัก ความสนใจเนื้อหาต่างๆ อย่างแท้จริง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นค่านิยมที่สำคัญยิ่งในสังคม เพราะโครงสร้างทางสังคมส่วนใหญ่ยังอยู่ในภาคเกษตรกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านและญาติพี่น้องในสังคมแบบนี้จะเป็นไปอย่างแน่นแฟ้น มีความรักใคร่กลมเกลียวเสมือนเป็นญาติพี่น้อง ดังนั้นทุกคนรอบตัวมักจะอบรมสั่งสอน ปลูกฝังค่านิยมให้สมาชิกในครอบครัวรักษาชื่อเสียงวงศ์ตระกูลของญาติพี่น้อง ถ้าในระดับโรงเรียนครูก็มักจะอบรมสั่งสอนให้รักษาชื่อเสียงของโรงเรียน เกียรติยศชื่อเสียงจึงนับได้ว่าเป็นค่านิยมที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย และเสมือนเป็นสมบัติประจำตัว ประจำตระกูลที่ต้องธำรงรักษาไว้ (เสฐียร โกเศศ. 2521 : 344) ซึ่งสอดคล้องกับอุทัย หิรัญโต (2519 : 190) ที่กล่าวว่า การศึกษาไม่เพียงแต่เป็นเครื่องช่วยให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ ความเฉลียวฉลาดเท่านั้น ยังทำให้บุคคลประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงหรือแสวงหาอาชีพที่มีเกียรติยศสูงได้ การได้รับการศึกษาสูงย่อมทำให้ฐานะทางสังคมของบุคคลสูงขึ้น

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านเกียรติยศชื่อเสียง จากที่กล่าวมาข้างต้นได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้ นิตยา ธรรมพันธ์ (2523 : 84) ได้ศึกษาค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พบว่า ค่านิยมในอาชีพของนักเรียนทั้งชายและหญิงทางด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่อันดับ 3 รองลงมา สฤทธ (2517 : 86) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนทั้ง 2 ระดับ สนใจในอาชีพวิชาการมากที่สุด ให้เหตุผลทางค่านิยมในอาชีพด้านเกียรติยศชื่อเสียงเป็นอันดับ 3 ระเบียบ อรชร (2537 : 179) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องเหนือ พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจมากที่สุดคือ เป็นอาชีพสุจริต รองลงมา คือเป็นอาชีพที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม ดาว สมศรี โหน่ง (2540 : 60) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก และทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในลำดับที่ 1 คือ ต้องการประกอบอาชีพที่สุจริต รองลงมาคือ ต้องการประกอบอาชีพอิสระและเป็นที่ยอมรับของสังคม

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านเกียรติยศชื่อเสียงสรุปได้ว่า เกียรติยศชื่อเสียงทำให้ผู้ที่ศึกษาต่อมองเห็นเป้าหมายในอนาคตของการทำงาน คือทำงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งเมื่อทำงานที่ดีเป็นที่ยอมรับก็นำชื่อเสียงมาสู่ตนเองและวงศ์ตระกูล

2.4.4 มูลเหตุจูงใจด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ

มูลเหตุจูงใจด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพเป็นมูลเหตุที่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงของฐานะทางความเป็นอยู่ไปในทางที่ดีขึ้นจากการประกอบอาชีพ

Abraham H. Maslow (1954 : 35-47) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย 5 ลำดับ เรียกว่า Maslow 's Need hierarchy Theory ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด มนุษย์จะเฝ้าหาให้ได้มากกว่าจะเป็นที่พอใจ ความต้องการทางร่างกายนี้ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการจำเป็นสำหรับชีวิต มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางร่างกายอยู่เสมอจะขาดมิได้ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาด จะกระตุ้นให้คนมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัวขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม เป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการที่จะมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่นและความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ทราบว่าทุกคนยอมรับตนเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ เป็นผู้ที่จะต้องขอความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าตนเป็นที่รักและยอมรับของหมู่จะเป็นผู้ที่สมปรารถนา ในการต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า ความต้องการนี้ประกอบด้วย ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้มีประโยชน์และมีค่า ตรงข้ามกับผู้ที่ขาดความต้องการประการนี้จะรู้สึกว่าตนไม่มีความสามารถและมีปมค้อยมองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน Maslow อธิบายความต้องการที่เรียกว่า “Self Actualization” ว่าเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน กล่าวตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิตรู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดในเท่าที่จะมีความสามารถทำได้ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ อารมณ์ ความรู้สึกและการยอมรับตนเองทั้งในส่วนที่ไม่ดีของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัวและพยายามที่จะเลิกใช้เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิตกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย น่าตื่นเต้น และมีความหมายกระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดจนเวลาที่มีชีวิตอยู่นั้นทุกคนจะมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะมีปัจจัยที่จะได้ถึงขั้นสูงสุดนี้ได้อย่างสมบูรณ์

ทฤษฎีของ Maslow สรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการตลอดไปไม่จบสิ้น แต่จะเป็นความต้องการตามลำดับขั้น จากลำดับต่ำไปหาสูง จึงทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะสนองความต้องการเมื่อได้รับการตอบสนองในเรื่องนั้นแล้วก็จะเกิดความต้องการขั้นใหม่

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2532 : 66) กล่าวไว้ว่า ความรู้เกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพที่บุคคลสนใจ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องค้นคว้าสืบหาข้อมูลให้ได้มากที่สุด เพราะคำตอบที่ได้รับจะช่วยให้มองเห็นลักษณะของงานอาชีพที่ต้องการเด่นชัดขึ้น กล่าวคือ จะได้ทราบความสำคัญของงานอาชีพ รายได้สวัสดิการ บรรยากาศของการทำงาน ค่านิยม เป้าหมายในการทำงานตลอดจนความก้าวหน้าในอาชีพ William J. Melarney (อ้างในสมพงษ์ เกษมสิน. 2528 : 403-406) เชื่อว่า บุคคลมีความต้องการจากการทำงานอย่างน้อยที่สุด 10 ประการ และ 1 ใน 10 ประการนั้นคือโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน โดยให้ทัศนะว่า ทราบว่าคนเรายังมีความหวังที่จะก้าวหน้าที่ย่อมมีกำลังใจที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในการปฏิบัติงานนั้นๆ ให้ลุ่ลงไปด้วยกำลังใจที่ดีเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลมีความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการนี้ประกอบด้วย ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความสามารถต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนเองมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการได้รับความยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่มีความปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็น ผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้มีประโยชน์และมีค่า

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จากที่กล่าวมาข้างต้นได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 94) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ค่านิยมในอาชีพทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพสูงสุด ดาว สมศรี โหม่ง (2540 : 51) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจด้านความมั่นคงก้าวหน้าอยู่ในลำดับที่ 1 สว่างจิตร์ พัชรณิปรกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาอยู่ในลำดับที่ 1 คือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า รองลงมาคือ ต้องการประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง และสุภาพรณ์ เลอเลิศฉนิชย์ (2542 : 108) ได้ศึกษาการเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนสาขาวิชาชีพเนื่องจากมีโอกาหางานทำได้ง่าย รายได้สูงมีความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ สรุปได้ว่า นักศึกษาคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานซึ่งความก้าวหน้าเป็นมูลเหตุที่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงของฐานะทางความเป็นอยู่ไปในทางที่ดีขึ้นจากการประกอบอาชีพ

2.4.5 มูลเหตุจูงใจด้านคุณลักษณะของสถาบัน

กัลยา เข้มกัลด (2544 : 81) ได้กล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเลือกโรงเรียนที่มีชื่อเสียง มีความพร้อมทางอุปกรณ์การเรียนการสอน และจะต้องทันสมัย บุคลากรผู้สอนจะต้องมีวุฒิทางการศึกษาสูง อาคารสถานที่จะต้องเพียงพอ สะดวก ปลอดภัย บริการทางด้านการศึกษาดี สัมพันธ์ชุมชนดี ประการสำคัญคือ โรงเรียนจะต้องได้รับรองมาตรฐานการศึกษาจากกระทรวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เช่าได้เห็นว่าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาธิการ และต้องปลอดสารเสพติด จึงจะเป็นที่ยอมรับให้ความเชื่อถือจากผู้ปกครองและผู้เรียน แนวคิดของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2518 : 73) ได้กล่าวว่า คุณภาพในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันย่อมมีผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของผู้เรียนที่แตกต่างกันด้วย

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านคุณลักษณะของสถาบัน จากที่กล่าวมาข้างต้นได้มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้ นิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 49-50) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจด้านคุณลักษณะของสถาบันอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันเป็นอันดับ 1 สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540: 48) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจด้านคุณลักษณะของสถาบันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันแห่งนี้เป็นอันดับ 1 ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักเรียนมีองค์ประกอบด้านคุณภาพของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และสนทยา แพ่งศรีสาร (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า เหตุผลจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุผลจูงใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทำเลที่ตั้งเหมาะสม การคมนาคมสะดวก รongลงมา คือ อาหารการรับประทานได้สะดวกและราคาถูก

จากหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านคุณลักษณะของสถาบัน สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจที่นักศึกษาเลือกสถาบันที่เข้าศึกษาต่อ นั้น สถาบันจะต้องมีชื่อเสียงเชื่อถือได้ โดยครู-อาจารย์จากสถาบันการศึกษานั้นมีคุณภาพและมีคุณวุฒิที่สูง มีการจัดระบบการเรียนที่พัฒนาตามความก้าวหน้า และมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้าน คือ (1) ด้านเหตุผลส่วนตัว (2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (4) ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ (5) ด้านคุณลักษณะของสถาบัน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 จำนวน 16 วิทยาลัย ที่เลือกศึกษาต่อ จำนวน 484 คน ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 3.1

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับมุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 เครื่องมือที่ใช้แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับมุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำนวน 40 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง มีมุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีมุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมาก
- 3 หมายถึง มีมุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปานกลาง
- 2 หมายถึง มีมุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อน้อย
- 1 หมายถึง มีมุลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อน้อยที่สุด

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ ดาว สมศรี โหน่ง (2540 :149-155) กัลยา เข้มกักัด (2544 : 139-148) สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 101-103) ทวีศักดิ์ เป้าหล่อเพชร (2541 : 103 – 107) จงจิตต์ อ่ำสาริกา (2541 : 145-150) ปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 142 – 149)

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำ และปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รวม 5 คน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงส่วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. นางจงจิตต์ อ่ำสาริกา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนชตราษฎร์บำรุง 2
2. นายสมเกียรติ พึ่งอาดัม ข้าราชการบำนาญ กรมอาชีวศึกษา
3. นายพนมพร แฉล้มเขตศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
4. ดร.เพชรรา พิพัฒน์สันติกุล นักวิชาการศึกษา สำนักงานสถาบันราชภัฏ
5. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ประธานสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อความ (IOC) โดยการนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
3. เสนอแบบสอบถามต่อคณะอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้
4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ในส่วนของตอนที่ 2 เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (Cronbach α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวมเท่ากับ 0.94 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านมีค่าดังต่อไปนี้

ด้านเหตุผลส่วนตัว	เท่ากับ 0.81
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	เท่ากับ 0.82
ด้านความมั่นคงก้าวหน้า	เท่ากับ 0.89
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	เท่ากับ 0.91
ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	เท่ากับ 0.81

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้บันทึกขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอบถามถึงกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 9

2. นำหนังสือจากกรมเสนอต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในสถานศึกษา

3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยทำการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยต้องการให้หัวหน้างานวิจัยทราบ โดยให้หัวหน้างานวิจัยของแต่ละสถานศึกษาทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาทราบและแยกเฉพาะผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ โดยให้ตอบแบบสอบถามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นประมาณ 3-5 วัน ผู้วิจัยจึงกลับไปรับแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 484 ชุด และเป็นฉบับสมบูรณ์ทุกฉบับ

4. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทั้งหมดไปดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ

2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) ในการประมวลผลค่าทางสถิติต่างๆ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านคุณลักษณะสถาบัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) โดยทำเป็นรายข้อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางแสดงค่าความถี่ ร้อยละของมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านต่างๆ และจำแนกตามตัวแปร คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง พร้อมกับคำบรรยายประกอบ

3. เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมินมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับมากที่สุด
 3.50 – 4.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก
 2.50 – 3.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลาง
 1.50 – 2.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย
 1.00 – 1.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งนำเสนอในตาราง 4.1

ตอนที่ 2 มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว
- 2.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
- 2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
- 2.5 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) โดยทำเป็นรายข้อเฉพาะด้านและรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปของตารางแสดงค่าความถี่ ร้อยละของมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อในภาพรวมและจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งนำเสนอในตาราง 4.2 – 4.25

จากการศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรผู้เลือกศึกษาต่อ จำนวน 16 วิทยาลัย จำนวน 484 คน ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน (คน) (N = 484)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	49	10.12
หญิง	435	89.88
รวม	484	100.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
2.00 – 2.50	222	45.87
2.51 – 3.00	175	36.16
3.00 ขึ้นไป	87	17.97
รวม	484	100.00
ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ปกครอง		
บิดา	305	63.02
มารดา	130	26.86
บุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดา หรือมารดา	49	10.12
รวม	484	100.00
อาชีพผู้ปกครอง		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	49	10.12
เกษตรกร	261	53.93
บริษัทเอกชน	2	0.41
รับจ้างทั่วไป	109	22.52
ค้าขาย	63	13.02
รวม	484	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา	จำนวน (คน) (N = 484)	ร้อยละ (%)
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ประถมศึกษา	354	73.14
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	9.71
มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	6.82
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	50	10.33
รวม	484	100.00
รายได้ของผู้ปกครอง		
5,000 บาท หรือต่ำกว่า	263	54.34
5,001 – 10,000 บาท	165	34.09
10,000 บาทขึ้นไป	56	11.57
รวม	484	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่อ จำนวน 484 คน เป็นเพศชาย 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.12 และเพศหญิง 435 คน คิดเป็นร้อยละ 89.88 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 45.87 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 36.16 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 17.97 ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาเป็นบิดา จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 63.02 มารดา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 26.86 บุคคลอื่นที่ไม่มีบิดา หรือมารดา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.12 อาชีพของผู้ปกครองเป็นรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 10.12 เกษตรกรรม จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 53.93 บริษัทเอกชน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 รับจ้างทั่วไป จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 22.52 ค้าขาย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 13.02 ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 73.14 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 9.71 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 6.82 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 และผู้ปกครองมีรายได้ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 54.34 รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 34.09 รายได้ 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 11.57

ตอนที่ 2 มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมวลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ในภาพรวม และรายด้านทั้ง 5 ด้าน

มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมวลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.10	.47	มาก	2
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.44	.71	ปานกลาง	5
3. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	3.95	.55	มาก	3
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.17	.58	มาก	1
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.72	.59	มาก	4
รวม	3.85	.43	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่เป็นมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.17, 4.10, 3.95 และ 3.72 ตามลำดับ ด้านที่เป็นมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 3.44

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผล ส่วนตัว

ด้านเหตุผลส่วนตัว	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ต้องการศึกษาต่อเพราะมีใจรักการเรียน	4.18	.74	มาก	6
2. ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี	4.28	.77	มาก	4
3. ต้องการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน	3.46	1.00	ปานกลาง	9
4. ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส.	4.37	.72	มาก	1
5. ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้	3.59	1.11	มาก	8
6. การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น	4.13	.74	มาก	7
7. ปัจจุบันวิทยาการต่างๆมีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	4.20	.75	มาก	5
8. การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ	4.34	.68	มาก	3
9. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น	4.36	.67	มาก	2
รวม	4.10	.47	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียงข้อเดียวที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลางและเป็นลำดับสุดท้าย คือ ต้องการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.46 นอกนั้น มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น และการศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.37, 4.36 และ 4.34 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.82	1.04	มาก	1
2. เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ	3.58	.95	มาก	5
3. ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.79	1.03	มาก	2
4. ครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.63	1.11	มาก	4
5. มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.29	1.19	ปานกลาง	7
6. ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.32	1.17	ปานกลาง	6
7. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การทำงานแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.68	1.04	มาก	3
8. ศึกษาต่อตามคาราหรือผู้ที่ชื่นชอบ	2.44	1.19	น้อย	8
รวม	3.44	.71	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีข้อที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย และเป็นลำดับสุดท้าย คือ ศึกษาต่อตามคาราหรือผู้ที่ชื่นชอบ มีค่าเฉลี่ย 2.44 ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ และญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.29 และ 3.32 ตามลำดับ นอกนั้น มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การทำงานแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.82, 3.79 และ 3.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความ มั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ในระหว่างที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาสหา รายได้พิเศษเพิ่มเติม	3.65	1.02	มาก	8
2. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับ เลือกลงในตำแหน่งที่สูงขึ้น	4.12	.82	มาก	2
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มี รายได้ที่ดี	4.29	.74	มาก	1
4. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้าง ฐานะได้รวดเร็ว	3.99	.82	มาก	4
5. เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสามารถ หางานทำได้ง่าย	3.83	.84	มาก	6
6. สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้ที่มี คุณวุฒิในระดับปริญญาตรี	4.05	.84	มาก	3
7. สาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพ ที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ	3.96	.81	มาก	5
8. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเป็น เจ้าของกิจการส่วนตัวได้ในอนาคต	3.77	1.02	มาก	7
รวม	3.95	.55	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วน มากต้องการผู้ที่มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.29, 4.12 และ 4.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล	4.25	.87	มาก	2
2. ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.43	.73	มาก	1
3. คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.11	.78	มาก	3
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ	4.04	.78	มาก	5
5. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้	4.05	.87	มาก	4
รวม	4.17	.58	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพ ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ มีค่าเฉลี่ย 4.43, 4.25, 4.11, 4.05 และ 4.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณ- ลักษณะของสถาบัน

ด้านคุณลักษณะสถาบัน	จำนวนนักศึกษา (N=484)			
	μ	σ	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน	3.42	1.19	ปานกลาง	9
2. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ	3.46	.98	ปานกลาง	8
3. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้มาก	3.78	.90	มาก	6
4. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง	4.12	.75	มาก	1
5. สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน	4.07	.72	มาก	2
6. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย	3.88	.79	มาก	5
7. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีงานทำมาก	3.74	.84	มาก	7
8. ครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อคุณภาพและคุณวุฒิต่าง	3.95	.77	มาก	4
9. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้	4.00	.82	มาก	3
10. ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ	2.81	1.41	ปานกลาง	10
รวม	3.72	.59	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 2.81, 3.42 และ 3.46 ตามลำดับ นอกนั้นมีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.12, 4.07 และ 4.00 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.92	.61	มาก	2	4.12	.45	มาก	2
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.17	.78	ปานกลาง	5	3.47	.69	ปานกลาง	5
3. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	3.86	.58	มาก	3	3.96	.55	มาก	3
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.96	.63	มาก	1	4.19	.57	มาก	1
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.59	.65	มาก	4	3.73	.58	มาก	4
รวม	3.68	.50	มาก		3.87	.41	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 และ 3.87 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ด้านที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 3.96, 3.92, 3.86 และ 3.59 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ด้านที่มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.19, 4.12, 3.96 และ 3.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามเพศ

ด้านเหตุผลส่วนตัว	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ต้องการศึกษาคือเพราะมีใจรักการเรียน	3.94	.80	มาก	7	4.20	.73	มาก	6
2. ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี	4.22	.92	มาก	1	4.29	.76	มาก	4
3. ต้องการศึกษาคือเพราะยังไม่ต้องการทำงาน	3.18	1.27	ปานกลาง	9	3.49	.97	ปานกลาง	9
4. ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส.	4.04	.91	มาก	6	4.41	.69	มาก	1
5. ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้	3.41	1.19	ปานกลาง	8	3.61	1.10	มาก	8
6. การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น	4.15	.76	มาก	3	4.13	.73	มาก	7
7. ปัจจุบันวิทยาการต่างๆมีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	4.14	.76	มาก	4	4.21	.75	มาก	5
8. การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ	4.10	.74	มาก	5	4.37	.67	มาก	3
9. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น	4.18	.81	มาก	2	4.38	.65	มาก	2
รวม	3.93	.62	มาก		4.12	.45	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 และ 4.12 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ตั้งใจศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น และการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.22, 4.18 และ 4.15 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น และการศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.41, 4.38 และ 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.73	1.04	มาก	2	3.83	1.04	มาก	1
2. เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ	4.43	.95	มาก	1	3.60	.95	มาก	5
3. ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.63	1.04	มาก	3	3.80	1.03	มาก	2
4. ครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.16	1.07	ปานกลาง	5	3.69	1.11	มาก	4
5. มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.02	1.17	ปานกลาง	6	3.32	1.19	ปานกลาง	7
6. ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	2.71	1.16	ปานกลาง	7	3.38	1.17	ปานกลาง	6
7. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.27	1.02	ปานกลาง	4	3.72	1.04	มาก	3
8. ศึกษาต่อตามคาราคาหรือผู้ที่ชื่นชอบ	2.43	1.21	น้อย	8	2.44	1.18	น้อย	8
รวม	3.17	.79	ปานกลาง		3.47	.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17 และ 3.47 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ และครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 4.43, 3.73 และ 3.63 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.83, 3.80 และ 3.72 ตามลำดับ

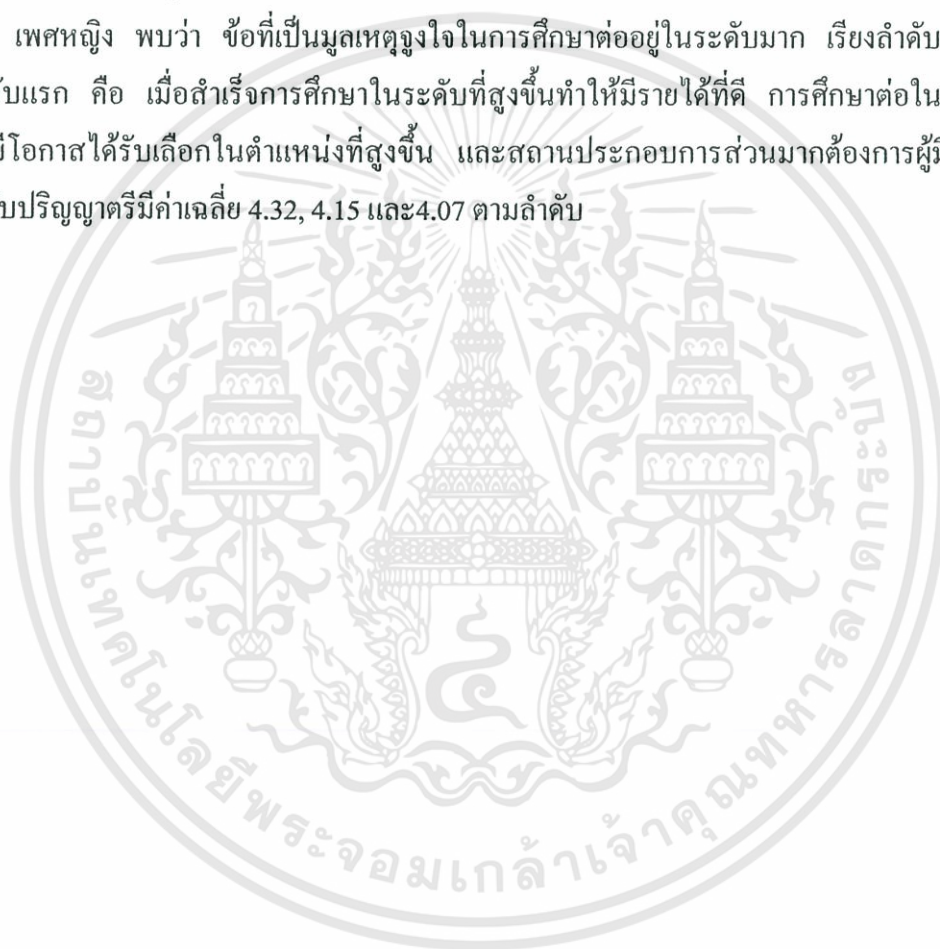
ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามเพศ

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ในระหว่างที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาสหารายได้พิเศษเพิ่มเติม	3.49	1.10	ปานกลาง	8	3.67	1.02	มาก	8
2. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูง	3.85	.77	มาก	6	4.15	.82	มาก	2
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี	4.08	.67	มาก	1	4.32	.74	มาก	1
4. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว	4.02	.75	มาก	2	3.98	.82	มาก	4
5. เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสามารถหางานทำได้ง่าย	3.89	1.03	มาก	4	3.83	.84	มาก	6
6. สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรี	3.88	.86	มาก	5	4.07	.84	มาก	3
7. สาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน	3.90	.82	มาก	3	3.97	.81	มาก	5
8. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวได้ในอนาคต	3.84	.99	มาก	7	3.77	.55	มาก	7
รวม	3.86	.59	มาก		3.77	.56	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 และ 3.77 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ จำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว และสาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 4.08, 4.02 และ 3.90 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ย 4.32, 4.15 และ 4.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1.เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล	4.16	.85	มาก	2	4.26	.87	มาก	2
2. ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.27	.73	มาก	1	4.44	.72	มาก	1
3. คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	3.85	.75	มาก	3	4.14	.78	มาก	3
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ	3.84	.87	มาก	4	4.06	.86	มาก	5
5. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิตอบเข้ารับราชการได้	3.73	.91	มาก	5	4.07	.58	มาก	4
รวม	3.97	.63	มาก		4.19	.58	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 และ 4.19 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.27, 4.16 และ 3.85 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.44, 4.26 และ 4.14 ตามลำดับ

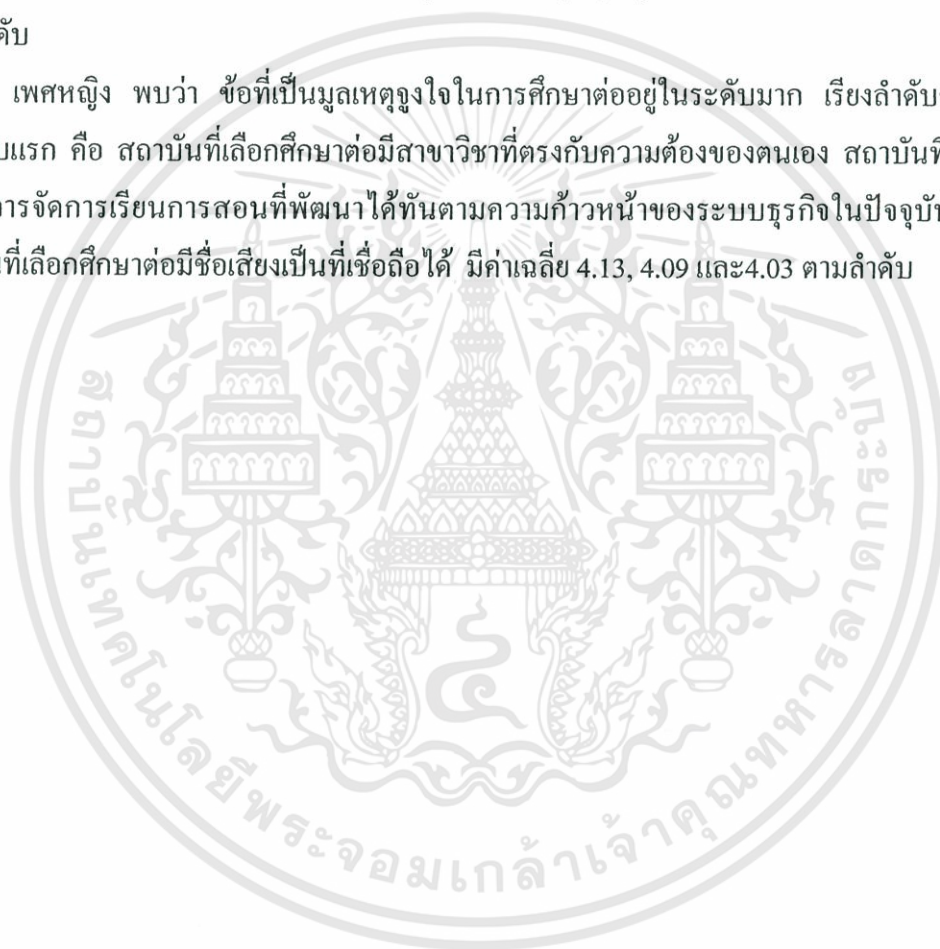
ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามเพศ

ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	เพศชาย (N=49)				เพศหญิง (N=435)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน	3.39	1.11	ปานกลาง	8	3.42	1.20	ปานกลาง	9
2. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ	3.29	1.12	ปานกลาง	9	3.48	.96	ปานกลาง	8
3. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้มาก	3.61	1.04	มาก	7	3.80	.88	มาก	7
4. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง	3.96	.96	มาก	2	4.13	.72	มาก	1
5. สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน	4.00	.84	มาก	1	4.09	.71	มาก	2
6. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย	3.76	.75	มาก	5	3.90	.79	มาก	5
7. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีงานทำมาก	3.65	.90	มาก	6	3.75	.83	มาก	6
8. ครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีคุณภาพและคุณวุฒิตั้งสูง	3.83	.86	มาก	3	3.97	.75	มาก	4
9. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้	3.82	.70	มาก	4	4.03	.83	มาก	3
10. ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ	2.67	1.31	ปานกลาง	10	2.83	1.42	ปานกลาง	10
รวม	3.60	.65	มาก		3.74	.59	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามเพศ โดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 และ 3.74 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามเพศ ดังนี้

เพศชาย พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีคุณภาพและคุณวุฒิสอง มีค่าเฉลี่ย 4.00, 3.96 และ 3.83 ตามลำดับ

เพศหญิง พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.13, 4.09 และ 4.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.09	.47	มาก	2	4.13	.48	มาก	2	4.07	.49	มาก	1
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.45	.72	ปานกลาง	5	3.43	.73	ปานกลาง	5	3.44	.75	ปานกลาง	5
3. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	3.94	.58	มาก	3	4.02	.58	มาก	3	3.88	.50	มาก	3
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.20	.66	มาก	1	4.21	.66	มาก	1	4.03	.56	มาก	2
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.71	.64	มาก	4	3.81	.64	มาก	4	3.59	.62	มาก	4
รวม	3.85	.46	มาก		3.90	.46	มาก		3.78	.44	มาก	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า มุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85, 3.90 และ 3.78 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.20, 4.09, 3.94 และ 3.71 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.21, 4.13, 4.02 และ 3.81 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.07, 4.03, 3.88 และ 3.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านเหตุผลส่วนตัว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ต้องการศึกษาต่อเพราะมีใจรักการเรียน	4.12	.69	มาก	7	4.21	.81	มาก	6	4.24	.70	มาก	5
2. ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี	4.26	.78	มาก	5	4.28	.75	มาก	4	4.34	.82	มาก	1
3. ต้องการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน	3.51	.95	มาก	9	3.43	1.03	ปานกลาง	9	3.39	1.07	ปานกลาง	9
4. ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส.	4.36	.69	มาก	2	4.42	.71	มาก	2	4.30	.81	มาก	3
5. ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้	4.64	.99	มากที่สุด	1	3.59	1.15	มาก	8	3.44	1.34	ปานกลาง	8
6. การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น	4.08	.73	มาก	9	4.19	.75	มาก	7	4.16	.72	มาก	6
7. ปัจจุบันวิทยาการต่างๆมีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	4.18	.76	มาก	6	4.25	.76	มาก	5	4.15	.67	มาก	7
8. การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ	4.35	.65	มาก	3	4.34	.70	มาก	3	4.33	.71	มาก	2
9. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น	4.34	.67	มาก	4	4.43	.61	มาก	1	4.28	.79	มาก	4
รวม	4.09	.47	มาก		4.13	.48	มาก		4.07	.49	มาก	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามลำดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนเฉลี่ยน้อยไปหามาก พบว่า นักศึกษามีมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09, 4.13 และ 4.07 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ข้อที่เป็นมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด คือ ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้ มีค่าเฉลี่ย 4.64 และข้อที่มี มวลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.36, 4.35 และ 4.34 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ข้อที่เป็นมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. และการศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.43, 4.42 และ 4.34 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ตั้งใจศึกษาในระดับปริญญาตรี การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ และถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. มีค่าเฉลี่ย 4.34, 4.33 และ 4.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.89	1.02	มาก	1	3.81	1.01	มาก	1	3.70	1.12	มาก	3
2. เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ	3.52	1.00	มาก	5	3.52	.91	มาก	5	3.85	.86	มาก	2
3. ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.76	1.08	มาก	2	3.73	.99	มาก	2	3.98	.99	มาก	1
4. ครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.70	1.05	มาก	3	3.63	1.05	มาก	4	3.45	1.36	ปานกลาง	5
5. มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.30	1.19	ปานกลาง	7	3.26	1.14	ปานกลาง	7	3.34	1.31	ปานกลาง	6
6. ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.38	1.08	ปานกลาง	6	3.31	1.26	ปานกลาง	6	3.17	1.19	ปานกลาง	7
7. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.65	1.00	มาก	4	3.71	1.06	มาก	3	3.68	1.13	มาก	4
8. ศึกษาต่อตามคارราหรือผู้ที่ชื่นชอบ	2.43	1.18	ปานกลาง	8	2.49	1.19	ปานกลาง	8	2.36	1.19	ปานกลาง	8
รวม	3.45	.69	ปานกลาง		3.43	.72	ปานกลาง		3.44	.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.45, 3.43 และ 3.44 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.89, 3.76 และ 3.70 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อมีค่าเฉลี่ย 3.81, 3.73 และ 3.71 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ และเพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.98, 3.85 และ 3.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ในระหว่างที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาสหารายได้พิเศษเพิ่มเติม	3.64	.97	มาก	8	3.75	1.01	มาก	8	3.47	1.15	มาก	8
2. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูง	4.07	.78	มาก	2	4.17	.89	มาก	3	4.16	.78	มาก	2
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี	4.23	.76	มาก	1	4.38	.72	มาก	1	4.29	.70	มาก	1
4. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว	3.97	.82	มาก	4	4.02	.85	มาก	5	3.97	.77	มาก	3
5. เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสามารถหางานทำได้ง่าย	3.86	.81	มาก	6	3.85	.82	มาก	6	3.70	.97	มาก	7
6. สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี	3.99	.85	มาก	3	4.22	.79	มาก	2	3.86	.84	มาก	4
7. สาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน	3.95	.82	มาก	5	4.03	.85	มาก	4	3.85	.69	มาก	5
8. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวได้ในอนาคต	3.78	1.04	มาก	7	3.78	.96	มาก	7	3.72	1.09	มาก	6
รวม	3.94	.55	มาก		4.02	.57	มาก		3.87	.50	มาก	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94, 4.02 และ 3.87 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.23, 4.07 และ 3.99 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรี และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.38, 4.22 และ 4.17 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 4.29, 4.16 และ 3.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1.เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล	4.30	.86	มาก	2	4.29	.84	มาก	2	4.06	.94	มาก	2
2. ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.47	.70	มาก	1	4.43	.78	มาก	1	4.30	.68	มาก	1
3. คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.11	.72	มาก	3	4.16	.84	มาก	3	4.00	.81	มาก	3
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ	4.05	.78	มาก	5	4.10	.82	มาก	4	3.87	.66	มาก	5
5. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้	4.06	.79	มาก	4	4.06	.91	มาก	5	3.94	.97	มาก	4
รวม	4.19	.53	มาก		4.20	.65	มาก		4.03	.55	มาก	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า มุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19, 4.20 และ 4.03 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.47, 4.30 และ 4.11 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.43, 4.29 และ 4.16 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.30, 4.06 และ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน											
	2.00-2.50 (N=222)				2.51-3.00 (N=175)				3.00 ขึ้นไป (N=87)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน	3.38	1.19	ปานกลาง	9	3.54	1.19	มาก	9	3.29	1.15	ปานกลาง	8
2. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ	3.46	.88	ปานกลาง	8	3.58	1.05	มาก	8	3.21	1.04	ปานกลาง	9
3. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้มาก	3.78	.83	มาก	6	3.95	.94	มาก	6	3.44	.91	ปานกลาง	7
4. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง	4.10	.74	มาก	1	4.13	.77	มาก	2	4.11	.74	มาก	1
5. สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน	3.98	.72	มาก	2	4.21	.71	มาก	1	4.05	.73	มาก	2
6. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย	3.84	.72	มาก	5	3.96	.87	มาก	5	3.85	.80	มาก	4
7. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีงานทำมาก	3.73	.77	มาก	7	3.83	.92	มาก	7	3.60	.83	มาก	6
8. ครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีคุณภาพและคุณวุฒิสูง	3.96	.76	มาก	4	4.03	.73	มาก	4	3.78	.84	มาก	5
9. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้	3.97	.79	มาก	3	4.09	.85	มาก	3	3.92	.81	มาก	3
10. ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ	2.86	1.37	ปานกลาง	10	2.85	1.45	ปานกลาง	10	2.62	1.42	ปานกลาง	10
รวม	3.70	.53	มาก		3.81	.63	มาก		3.58	.62	มาก	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70, 3.81 และ 3.58 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.10, 3.98 และ 3.97 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.21, 4.13 และ 4.09 ตามลำดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.11, 4.05 และ 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.04	.46	มาก	2	4.17	.46	มาก	2	4.15	.50	มาก	1
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.44	.69	ปานกลาง	5	3.43	.70	ปานกลาง	5	3.44	.84	ปานกลาง	5
3. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	3.92	.56	มาก	3	4.02	.59	มาก	3	3.90	.62	มาก	3
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.16	.55	มาก	1	4.19	.54	มาก	1	4.13	.82	มาก	2
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	3.75	.60	มาก	4	3.70	.54	มาก	4	3.61	.65	มาก	4
รวม	3.84	.44	มาก		3.88	.39	มาก		3.82	.46	มาก	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84, 3.88 และ 3.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาทหรือต่ำกว่า พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.16, 4.04, 3.92 และ 3.75 ตามลำดับ

5,001 – 10,000 บาท พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.19, 4.17, 4.02 และ 3.70 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 4.15, 4.13, 3.90 และ 3.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านเหตุผลส่วนตัว	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ต้องการศึกษาต่อเพราะมีใจรักการเรียน	4.19	.73	มาก	5	4.23	.73	มาก	7	3.98	.78	มาก	7
2. ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี	4.21	.79	มาก	4	4.38	.74	มาก	3	4.38	.76	มาก	2
3. ต้องการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน	3.33	1.00	ปานกลาง	9	3.85	1.03	มาก	8	3.73	.89	มาก	9
4. ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส.	4.38	.70	มาก	2	4.39	.74	มาก	2	4.35	.78	มาก	4
5. ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้	3.44	1.13	ปานกลาง	8	3.73	1.10	มาก	9	3.85	.97	มาก	8
6. การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น	4.08	.73	มาก	7	4.25	.72	มาก	6	4.02	.80	มาก	6
7. ปัจจุบันวิทยาการต่างๆมีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	4.13	.78	มาก	6	4.27	.69	มาก	5	4.33	.75	มาก	5
8. การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้กว้างทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ	4.28	.68	มาก	3	4.44	.66	มาก	1	4.37	.71	มาก	3
9. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น	4.39	.66	มาก	1	4.32	.67	มาก	4	4.39	.71	มาก	1
รวม	4.04	.46	มาก		4.17	.46	มาก		4.15	.50	มาก	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเหตุผลส่วนตัว จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04, 4.17 และ 4.15 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาทหรือต่ำกว่า พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับเรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. และการศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.39, 4.38 และ 4.28 ตามลำดับ

5,001– 10,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. และตั้งใจศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.44, 4.39 และ 4.38 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น ตั้งใจศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี และการศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.39, 4.38 และ 4.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.80	1.02	มาก	2	3.81	1.01	มาก	1	3.96	1.20	มาก	1
2. เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ	3.48	.91	ปานกลาง	5	3.79	.81	มาก	2	3.36	1.34	ปานกลาง	6
3. ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.86	.96	มาก	1	3.78	1.01	มาก	3	3.45	1.34	ปานกลาง	4
4. ครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.67	1.07	มาก	3	3.67	1.11	มาก	4	3.33	1.31	ปานกลาง	7
5. มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.29	1.21	ปานกลาง	6	3.27	1.19	ปานกลาง	6	3.38	1.18	ปานกลาง	5
6. ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.28	1.14	ปานกลาง	7	3.21	1.18	ปานกลาง	7	3.82	1.16	มาก	2
7. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อ	3.66	.99	มาก	4	3.66	1.11	มาก	5	3.80	1.10	มาก	3
8. ศึกษาต่อตามคาราหรือผู้ที่ชื่นชอบ	2.53	1.27	ปานกลาง	8	2.29	1.08	น้อย	8	2.44	1.03	น้อย	8
รวม	3.44	.69	ปานกลาง		3.43	.70	ปานกลาง		3.44	.84	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.44, 3.43 และ 3.44 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาท หรือต่ำกว่า พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้ศึกษาต่อ และครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.86, 3.80 และ 3.67 ตามลำดับ

5,001– 10,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ เพื่อนที่สนิทกัน ชักชวนให้ศึกษาต่อ และครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.81, 3.79 และ 3.78 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือหน้าที่การงาน แนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.96, 3.82 และ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. ในระหว่างที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาสหารายได้พิเศษเพิ่มเติม	3.62	1.03	มาก	8	3.68	1.02	มาก	8	3.71	.98	มาก	7
2. การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูง	4.12	.81	มาก	2	4.17	.79	มาก	2	4.00	.94	มาก	2
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี	4.25	.71	มาก	1	4.42	.67	มาก	1	4.11	.99	มาก	1
4. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสสร้างฐานะได้รวดเร็ว	3.89	.86	มาก	5	4.13	.76	มาก	4	3.98	.76	มาก	4
5. เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นสามารถหางานทำได้ง่าย	3.81	.83	มาก	6	3.85	.84	มาก	6	3.84	.92	มาก	6
6. สถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี	3.98	.84	มาก	3	4.16	.78	มาก	3	3.99	.95	มาก	3
7. สาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน	3.97	.83	มาก	4	4.01	.76	มาก	5	3.70	.81	มาก	8
8. คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวได้ในอนาคต	3.72	1.06	มาก	7	3.80	.96	มาก	7	3.93	1.00	มาก	5
รวม	3.92	.56	มาก		4.02	.50	มาก		3.90	.62	มาก	

จากตารางที่ 4.23 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92, 4.02 และ 3.90 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาท หรือต่ำกว่า พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.25, 4.12 และ 3.98 ตามลำดับ

5,001-10,000 บาท พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.42, 4.17 และ 4.16 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูงขึ้น และสถานประกอบการส่วนมากต้องการผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.11, 4.00 และ 3.99 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล	4.22	.86	มาก	2	4.03	.84	มาก	5	4.22	.99	มาก	2
2. ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.44	.68	มาก	1	4.45	.69	มาก	1	4.24	.98	มาก	1
3. คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.13	.79	มาก	3	4.07	.70	มาก	3	4.09	.99	มาก	4
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ	4.01	.78	มาก	5	4.05	.71	มาก	4	4.15	.93	มาก	3
5. เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้	4.02	.87	มาก	4	4.09	.78	มาก	2	4.00	1.09	มาก	5
รวม	4.16	.55	มาก		4.19	.54	มาก		4.13	.82	มาก	

จากตารางที่ 4.24 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16, 4.19 และ 4.13 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาท หรือต่ำกว่า พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.44, 4.22 และ 4.13 ตามลำดับ

5,001 – 10,000 บาท พบว่าข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้ และคนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย 4.45, 4.09 และ 4.07 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ มีค่าเฉลี่ย 4.24, 4.22 และ 4.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับมูลเหตุจูงใจและลำดับที่ในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

ด้านคุณลักษณะของสถาบัน	รายได้ของผู้ปกครอง											
	5,000 บาท หรือต่ำกว่า (N=263)				5,001 – 10,000 บาท (N=165)				10,000 บาทขึ้นไป (N=56)			
	μ_1	σ_1	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_2	σ_2	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่	μ_3	σ_3	ระดับมูลเหตุจูงใจ	ลำดับที่
1. สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน	3.49	1.14	ปานกลาง	9	3.38	1.20	ปานกลาง	9	3.24	1.37	ปานกลาง	9
2. ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ	3.51	1.00	มาก	8	3.42	.96	ปานกลาง	8	3.33	.94	ปานกลาง	8
3. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้มาก	3.77	.90	มาก	7	3.84	.84	มาก	5	3.67	1.07	มาก	7
4. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง	4.11	.77	มาก	1	4.12	.72	มาก	2	4.16	.71	มาก	1
5. สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน	4.06	.71	มาก	2	4.13	.74	มาก	1	3.98	.76	มาก	2
6. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย	3.91	.78	มาก	5	3.83	.83	มาก	6	3.89	.71	มาก	4
7. นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีงานทำมาก	3.78	.83	มาก	6	3.63	.87	มาก	7	3.87	.79	มาก	8
8. ครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีคุณภาพและคุณวุฒิสูง	3.96	.74	มาก	4	3.99	.78	มาก	4	3.82	.84	มาก	6
9. สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้	4.00	.80	มาก	3	4.04	.80	มาก	3	3.90	.92	มาก	3
10. ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ	2.96	1.41	ปานกลาง	10	2.72	1.34	ปานกลาง	10	2.33	1.45	น้อย	10
รวม	3.75	.60	มาก		3.70	.54	มาก		3.61	.65	มาก	

จากตารางที่ 4.25 พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75, 3.70 และ 3.61 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาทหรือต่ำกว่า พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.11, 4.06 และ 4.00 ตามลำดับ

5,001 – 10,000 บาท พบว่าข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.13, 4.12 และ 4.04 ตามลำดับ

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ข้อที่เป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรก คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ย 4.16, 3.98 และ 3.90 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้านในภาพรวม และจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ผู้ปกครอง

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
4. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน

5.2 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 จำนวน 16 วิทยาลัย มีนักศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ จำนวน 484 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามเกี่ยวกับ มุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามเกี่ยวกับ มุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ลักษณะแบบ สอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scales) จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัย ได้ศึกษางานวิจัยของ ดาว สมศรี โห่ง (2540 :149-155) สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 :101-103) ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 103-107) จงจิตต์ อ่ำสาริกา (2541 : 145-150) กัลยา เข้มกัลด์ (2544 : 139-148) ปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 142-149) เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาเขียนเป็นฉบับร่าง โดยมีเนื้อหาที่เหมาะสมและครอบคลุมวัตถุประสงค์ ของการวิจัย และนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและค่าความ เทียบตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าความสอดคล้องของข้อความ (IOC) แล้วนำ แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้ เหมาะสมในด้านเนื้อหาและจำนวนภาษา

5.3.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงกรมอาชีวศึกษาเพื่อขออนุญาต เก็บข้อมูล เพื่อนำหนังสือจากกรมเสนอต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาต เก็บข้อมูลจากนักเรียนในสถานศึกษา จำนวน 16 วิทยาลัย

5.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยขอ อนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าเก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยทำการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล และกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยต้องการให้หัวหน้างานวิจัยทราบ โดยให้หัวหน้างาน วิจัยของแต่ละสถานศึกษาทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาทราบ และแยก เฉพาะผู้ที่ต้องการศึกษาต่อ โดยให้ตอบแบบสอบถามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นประมาณ 3-5 วัน ผู้วิจัยจึงกลับไปรับแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 484 ชุด และเป็นฉบับสมบูรณ์ ทุกฉบับ

5.3.5 นำข้อมูลมาวิเคราะห์แปลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) ในตอนที่ 1 เป็นแบบ สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่และร้อยละ และใน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมุมเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 5 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean : μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) โดยทำเป็นรายด้าน รายข้อและโดยรวม นำเสนอในรูปตาราง แสดงค่าความถี่ ร้อยละของมูลเหตุ

จงใจในการศึกษาต่อด้านต่างๆ และจำแนกตามตัวแปร คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง พร้อมคำบรรยายประกอบ โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในระดับน้อยที่สุด

5.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้เป็น 2 ตอน ดังนี้

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

5.4.2 มูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมและรายด้าน

5.4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

นักศึกษาที่ศึกษาต่อ จำนวน 484 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 435 คน คิดเป็นร้อยละ 89.88 นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 45.87 ผู้ให้การสนับสนุนทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นบิดา จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 63.02 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรกรรม จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 53.93 ผู้ปกครองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 73.14 และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 54.34

5.4.2 มูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมและรายด้าน

5.4.2.1 มูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวม

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 มีมูลเหตุจงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะสถาบัน ด้านที่เป็นมูลเหตุจงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาโดยรวมจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศดังนี้

เพศชาย พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เพศหญิง พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 – 2.50 พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51 – 3.00 พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ และด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ดังนี้

5,000 บาท หรือต่ำกว่า พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

5,001 – 10,000 บาท พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

10,000 บาทขึ้นไป พบว่า ด้านที่เป็นมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ ด้านคุณลักษณะสถาบัน และมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เมื่อจำแนกตามเพศ มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดของเพศชายและเพศหญิง คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 มีมูลเหตุจูงใจในด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.00 ขึ้นไป มีมูลเหตุจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด เมื่อจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 5,000 บาทหรือต่ำกว่า และ 5,001-10,000 บาท มีมูลเหตุจูงใจในด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไป มีมูลเหตุจูงใจในด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

5.4.2.2 มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยพิจารณาเป็นรายด้าน

การศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 9

ด้านเหตุผลส่วนตัว

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อนำสังเกต คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มีข้อนำสังเกต คือ ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศชาย ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศหญิง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อนำสังเกต คือ ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้ เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 2.00-2.50 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.51-3.00 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,000 บาทหรือต่ำกว่า ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ๆ เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 10,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น และตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศชาย ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และบิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศหญิง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 2.00-2.50 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 3.00 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,000 บาท

หรือต่ำกว่า ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ เป็น มูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่ มีข้อน่าสังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ใน ระดับมากทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้ มีรายได้ที่ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า มูลเหตุ จูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อน่า สังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อ อื่นๆ ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 2.00-2.50 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 และ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนช่วง 3.00 ขึ้นไป

จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า มูลเหตุจูง ใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อน่า สังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อ อื่นๆ ทั้งรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,000 บาทหรือต่ำกว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,001- 10,000 บาท และรายได้ 10,000 บาทขึ้นไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ในอาชีพ เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่ มีข้อน่าสังเกต คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้อ อื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำแนกตามเพศ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศชาย ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ทั้งเพศชายและเพศหญิง

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 2.00-2.50 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 3.00 ขึ้นไป

จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ ทั้งรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,000 บาทหรือต่ำกว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และรายได้ 10,000 บาทขึ้นไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

ด้านคุณลักษณะสถาบัน

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามเพศ ด้านคุณลักษณะสถาบัน พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศชาย ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง เป็นมูลเหตุจูงใจของเพศหญิง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณลักษณะสถาบัน พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 2.00-2.50 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วง 3.00 ขึ้นไป และสถาบันที่

เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน เป็นมูลเหตุจูงใจของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง ด้านคุณลักษณะสถาบัน พบว่า มูลเหตุจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,000 บาทหรือต่ำกว่า และรายได้ 10,000 บาทขึ้นไป ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และสถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน เป็นมูลเหตุจูงใจของรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก แต่มีข้อน่าสังเกต คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพิจารณา วิเคราะห์ พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.5.1 มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวม

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 มีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง นักศึกษามีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวนักศึกษาเองนั้นมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอยู่ก่อน อันเป็นผลเนื่องมาจากค่านิยมในปริญญาบัตร แล้วเมื่อมีบุคคลคอยสนับสนุน ใ้กำลังใจ มีสถาบันที่จะศึกษาต่ออยู่แล้ว จึงทำให้ถึงเห็นถึงอนาคตที่ดีเมื่อสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงศ์ จิตจรุสอำพัน (2540 : 81) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษามีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อโดยเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ชัยวัฒน์ ยืนยาว (2539 : 44) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีการเรียนทางไกล จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก คาว สมศรี โหน่ง (2540 : 51) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี พบว่า นักศึกษามีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 45) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสนธยา แผงสารศรี (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.5.2 มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 เป็นรายด้าน

ด้านเหตุผลส่วนตัว

ผลการวิจัย พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่มีมูลเหตุจูงใจ คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส. ทั้งนี้เพราะตลาดแรงงานในสาขาพาณิชยกรรมส่วนใหญ่มีความต้องการแรงงานในระดับปริญญาตรี อีกทั้งมีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะทำให้ได้รับเงินค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ทำให้นักศึกษามีความพยายามที่จะศึกษาต่อให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของระเบียบ อรรถ (2537 : 180) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย และมีรายได้ที่ดี สว่างจิตร พัชรณิปรภรณ์ (2541 : 50) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าเหตุจูงใจในการเลือกเรียนในข้อการทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูงอยู่ในระดับมาก สุภาภรณ์ เลอเลิศวิชัย (2542 : 108) ได้ศึกษาการเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยกรรม กรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีองค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับอาชีพนักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ เนื่องจากมีโอกาสหางานทำง่าย และมีรายได้สูง พรสวรรค์ เพชรรัตน์ (2542 : 45) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเพราะเป็นอาชีพที่มีเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้ดี สนธยา แผงสารศรี (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า นักศึกษามีเหตุผลใจในการศึกษาต่อด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก และปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 58) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสงขลา พบว่า ความต้องการศึกษาต่อข้อเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้ดีเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย พบว่า มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีอาชีพเกษตรกรรม และมีรายได้ค่อนข้างน้อย จึงมีความต้องการที่จะให้บุตรหลานได้รับการศึกษาที่สูงกว่าตน เพื่อให้มีอาชีพที่ดี และมีรายได้สูง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและจะได้รับคำแนะนำจากบิดามารดาให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา วัฒนภรณ์ (2530 : 52) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีเหตุผลใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการสนับสนุนของผู้อื่นในข้อบิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับแรก ระเบียบ อรรถ (2537 : 180) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพกรรมกรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เรียนมีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับแรก สว่างจิตร์ พัชรณิปรกรณ์ (2541 : 50) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เรียนมีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับแรก Judy Ann Volyo (1985 : บทคัดย่อ อ้างใน ไข่มุก เสาวจันทร์. 2543 : 47) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ปีที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่รายได้น้อยและรายได้ปานกลาง บิดามารดาเป็นผู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสาขาศึกษาศาสตร์ สนธยา แผงสารศรี (2544 : 95) ได้ศึกษาเหตุผลใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า นักศึกษามีเหตุผลใจในการศึกษาต่อด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับปานกลาง และบิดามารดาเป็นคนแนะนำให้เรียนเป็นเหตุจูงใจในลำดับที่ 2 และ กัลยา เข้มกลัด (2544 : 59) ได้ศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียน คือ บิดามารดาเป็น ผู้แนะนำ มีค่าเฉลี่ยมากเป็นลำดับแรก

ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ

ผลการวิจัย พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่มีมูลเหตุจูงใจคือเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี ทั้งนี้เพราะ การศึกษาช่วยให้บุคคลเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สามารถนำความรู้ ความสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อให้มีรายได้ที่สูงขึ้นและลักษณะ ของงานสามารถสร้างความมั่นคงก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย (2532 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนมีความต้องการเลือกเรียนลักษณะวิชาชีพ เพราะรายได้ดี ระเบียบ อรชร (2537 : 180) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพพหุกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านความมั่นคงก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน อาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย และมีรายได้ที่ดี สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 46) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยี ราชมนฑล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะ ทำให้มีรายได้ดี สว่างจิตร พัทรมณีปกรณ (2541 :50) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมนฑล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนในข้อการทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูงอยู่ในระดับมาก จิตติมา รักนาค (2542 : 125) ได้ศึกษาความสนใจอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ในภาคเหนือ พบว่า อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ คือ หางานทำได้ง่าย รายได้ดี และปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 58) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อ สายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในข้อเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพแล้วมีรายได้เป็น ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ผลการวิจัย พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้านพาณิชยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในสาขาบริหารธุรกิจจนสำเร็จการศึกษาแล้ว เมื่อออกสู่ตลาดแรงงานสาขาที่ได้รับการศึกษาก็จะสามารถหางานทำได้ง่าย และได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม เนื่องจากค่านิยมของคนไทยเกี่ยวกับปริญญายังมีความสำคัญอยู่มาก การได้รับปริญญาจะมีประโยชน์ในการทำงานมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของระเบียบ อรรถ (2537 : 180) ได้ศึกษามวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพพหุกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักเรียนมีมวลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก ชัยวัฒน์ ชื่นยาว (2539 : 41) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิทยาลัยทางไกล จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนในข้อต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับแรก สว่างจิตร์ พัทธรมณีปกรณ์ (2541 : 50) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้านการยอมรับในสังคมอยู่ระดับมาก ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร (2541 : 50) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า นักศึกษามีองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนด้านเกียรติยศชื่อเสียงอยู่ในระดับมาก ไช่มุก เสาวจันทร์ (2543 : 76) ได้ศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยในการเลือกเรียนด้านเกียรติยศชื่อเสียงในข้อสาขาวิชาชีพที่เลือกได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก และกัลยา เข้มกลัด (2544 : 59) ได้ศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อของนักเรียน คือ วิชาชีพเป็นที่ยอมรับของชุมชนเป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากเป็นลำดับที่ 2

ด้านคุณลักษณะสถาบัน

ผลการวิจัย พบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ด้านคุณลักษณะสถาบัน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่สถาบันที่เลือกศึกษามีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้านพาณิชยกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จะมีพื้นฐานสาขาวิชาของตนมาก่อน จึงมีความต้องการที่จะศึกษาในสาขาวิชาชีพที่สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความ

ต่อเนื่องของวิชาการ และทำให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ ความถนัด ความสามารถ และ ประสบการณ์ที่เคยเรียนมา สร้างความมั่นใจว่าตนจะทำคะแนนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติยา วัฒนภรณ์ (2530 : 51) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในข้อสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษาตรงกับความต้องการ และความสนใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อัมพร ณ สงขลา (2539 : 76-77) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ของนักศึกษาระดับปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้าน คุณลักษณะสถาบันอยู่ในระดับมาก สมพงศ์ จิตจรุสอำพัน (2540 : 44) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็น แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจใน การศึกษาต่อสายวิชาการบริหารธุรกิจเพราะสำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้โดยตรง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก วิภา สามสุวรรณ (2542 : 54) ได้ศึกษาการเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคเหนือ พบว่า นักเรียนเลือกศึกษาต่อ เพราะสาขาอาชีพนี้ตรงตามความต้องการของตนเอง และสนทนา แพ่งสารศรี (2544 : 95) ได้ศึกษา เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่านักศึกษามี เหตุจูงใจในการศึกษาต่อด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

5.6 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้ได้มาจากการพิจารณาผลการวิจัยที่เสนอมาทั้งหมด โดยจำแนก ข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.6.1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1. จากการวิจัยพบว่า บิดา มารดาหรือผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะ แนวทางการศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ปกครอง ในด้านอาชีพ เพื่อชี้แนะให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาและความก้าวหน้าที่มีในอนาคต หลังสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา
2. สถานศึกษาควรจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์สำเร็จในหน้าที่การงานที่สำเร็จ การศึกษาในสายวิชาชีพ มาให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตการทำงานว่า สำเร็จการศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ก็สามารถประสบความสำเร็จได้

3. ครูแนะแนวควรสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สามารถหางานทำได้ง่ายและมีรายได้ดี หากนักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อก็สามารถหางานหาประสบการณ์และศึกษาต่อควบคู่ไปด้วยได้

5.6.1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1. ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อว่าถ้าสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทำให้นักศึกษามุ่งแต่จะศึกษาให้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจึงจะทำงานซึ่งเป็นเหตุให้แรงงานในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ขาดแคลน กรมอาชีวศึกษาควรที่จะให้นักศึกษาเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของประสบการณ์ในการทำงานและทักษะความรู้มากกว่าปริญญา

2. กรมอาชีวศึกษาควรจัดบุคลากรครูด้านการแนะแนวที่มีความรู้ในเรื่องของการแนะแนวโดยเฉพาะ

3. หน่วยงานภาครัฐควรมีบทบาทในการวางแผนในการจัดหลักสูตรการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่องกันระหว่างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและหลักสูตร 2 ปี (ต่อเนื่อง)

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.6.2.1 ควรศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระหว่างสถานศึกษาของภาครัฐเปรียบเทียบกับสถานศึกษาของภาคเอกชน

5.6.2.2 ควรศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระหว่างเขตการศึกษาอื่นเปรียบเทียบกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อในเขตการศึกษา 9

5.6.2.3 ควรศึกษาตัวแปรที่พยากรณ์มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ

5.6.2.4 ควรศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหรือสำเร็จปริญญาตรีว่าสามารถมีงานทำและมีรายได้ดีกว่าเมื่อเทียบกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงข้อมูลที่จะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาในสาขาวิชาพาณิชยกรรม เพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2532. **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2545. **ภาวะการมีงานทำ ผู้สำเร็จการศึกษา' 43**. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กัลยา เข้มกลัด. 2544. “เหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ขนิษฐา วิเศษสาร และ มุกดา ศรียงค์. 2537. **จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. 2519. “การศึกษาในระดับปริญญาโท.” **นิตยสาร**. 18(9) : 76-79.
- ไข่มุก เสาวจันทร์. 2543. “ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จงจิตต์ อ่ำสาริกา. 2541. “ความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2522. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532. “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คารณี พานทอง. 2532 **ทฤษฎีการจูงใจ**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการ โฆษณาและประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดาว สมศรี โหน่ง. 2540. “การศึกษามูลเหตุจูงใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต่อการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ถวิล เกื้อถวิลวงศ์. 2528. **การจูงใจเพื่อผลงาน**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร. 2541. “การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2532. “เรียนเพื่ออะไร.” **วิทยจารย์**. 4(10) : 32-35.
- นิตยา ธรรมพันธ์. 2523. “ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส.” **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**.
- นิตยา วัฒนาภรณ์. 2530. “เหตุจูงใจในการการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.” **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**.
- นิพนธ์ กิनावงศ์ และคณะ. 2528. “โอกาสในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคเหนือ.” **รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**.
- นพดล คุ่มประวัตติ. 2517. “ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร.” **วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- นวลจิตต์ เขาวงกิตพิงศ์. 2544. “การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ในยุคปฏิรูปการศึกษา.” **วารสารวิชาการ**. 4(8) : 22-23.

- บุญเจือ ช่างต่อ. 2540. “คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ตามความต้องการของสถานประกอบการ ในเขตจังหวัด ฉะเชิงเทรา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บุศรินทร์ ปัทมาคม. 2527. “แนวนโยบายอาชีวศึกษากับภาวะการณของประเทศไทย.” ศูนย์การศึกษา. กรกฎาคม – กันยายน.
- ปิยะ ประสงค์จันทร์. 2544. “การศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529. เอกสารประกอบการแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พจน์ สะเพียรชัย. 2526. 45 ปี กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามรัฐ.
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และนุชนารด สุนทรพันธ์. 2533. การอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรสวรรค์ เพชรรัตน์. 2542. “แรงจูงใจในการศึกษาต่อโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันราชภัฏภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. 2541. “การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ.” วารสารปฏิรูปการศึกษา. 1(10) : 8-10.
- พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. 2540. แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : เดอะบู๊ค.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. “การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- มารศรี กองเกตุ. 2524. “ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมธี ปิณฑนานนท์. 2533. การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอ. เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระวีวรรณ ภัทรปรีชา. 2524. “การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ระเบียบ อรชร. 2537. “มูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ราตรี รุ่งโรจน์ดี. 2516. “การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล. 2528. “การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือก และไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดลำปาง.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วินัย สิงหนนท์. 2539. “แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิภา สามสุวรรณ. 2542. “การเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วีรพันธ์ ชี้อตรง. 2540. “ผลของทัศนคติ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีผลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุทัยธานี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระพล เวชยางกูล. 2542. “ การศึกษาความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2542. **องค์การและการจัดการ.** กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไชนเท็กซ์.

- สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์. 2541. “เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สนธยา แพ่งศรีสาร. 2544. “การศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครสวรรค์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมบัติ สุขสมบูรณ์. 2540. “การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญศึกษาและสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2528. การบริหาร. พระนคร : เกษมสุวรรณ.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. 2540. “องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาการบริหาร ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมพงษ์ อภาพันธุ์. 2519. “การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุชา จันทร์อม. 2531. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา พานิชยิ่ง. 2533. “คุยกับรมช. สกฤต ศรีพรหมเรื่องหลักสูตรฉบับปรับปรุง.” มิตรรู. สิงหาคม 4-6.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2524. หลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: อักษรการพิมพ์.
- สุนันท์ ประถมวาลย์. 2530. “ความสนใจในอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สุภาภรณ์ เลอเลิศวิชย์. 2542. “การเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เสฐียร โกเศศ. 2521. **ชีวิตชาวไทยสมัยก่อนและการศึกษาเรื่องประเพณีไทย**. กรุงเทพฯ : เจริญรัตน์
การพิมพ์.

อนงค์ สกลคู. 2529. “การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 , 4 และ 6 ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรชร ชื่นศิริ. 2514. “การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาต่อของนักเรียนชายชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์ในพระนคร พ.ศ. 2509.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารี พันธุ์ณี. 2534. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ.

Maslow, Abraham H. 1954. **Motivation and personality**. New York : Harper & Brothers.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวลดารัตน์ วัฒนสาครศิริ รหัสประจำตัว 43064121 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 (MOTIVATION FOR FURTHER LEARNING OF DIPLOMA STUDENTS IN EDUCATIONAL REGION 9)" โดยมี ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2545

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ.2545

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ทม 1504/ 3838

วันที่ ๒๔ ตุลาคม 2545

เรื่อง แจ้งผลการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ตามที่ นักศึกษาปริญญาโท ชื่อ น.ส.ลครรัตน์ วัฒนสาครศิริ รหัสประจำตัวนักศึกษา 43064121 หลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้สอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย ในวันที่ 24 ตุลาคม 2545
หัวข้อเรื่องเดิม คือ

เรื่อง (ภาษาไทย) มุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ในเขตการศึกษา 9

(ภาษาอังกฤษ) MOTIVATION FOR FURTHER LEARNING OF DIPLOMA STUDENTS IN
EDUCATIONAL REGION 9

แต่นั้นคณะกรรมการมีมติเห็นควรให้ปรับเปลี่ยนหัวข้อเพื่อความเหมาะสมเป็น

เรื่อง (ภาษาไทย) มุลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ในเขตการศึกษา 9

(ภาษาอังกฤษ) MOTIVATION FOR FURTHER STUDY OF DIPLOMA STUDENTS IN THE
EDUCATIONAL REGION 9

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมขอส่งผลการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายของนักศึกษาดังกล่าว พร้อมทั้งสรุปผลการสอบ
วิทยานิพนธ์ด้วยระดับคะแนน ดังนี้ ให้ดีเยี่ยม (O) - ท่าน ให้ดี (G) 5 ท่าน ให้เป็น (P) - ท่าน
ให้ไม่ผ่าน (F) - ท่าน

ผลการสอบได้ระดับคะแนน 3.00 คะแนน ตามเอกสารการให้คะแนนการของคณะกรรมการ จำนวน 5 ฉบับ ดังแนบ

จึงขอส่งผลการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายด้วยระดับ GOOD

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในเขตการศึกษา 9

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษามวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในเขตการศึกษา 9

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 5 ด้าน

1. ด้านเหตุผลส่วนตัว จำนวน 9 ข้อ
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านความเกียรติยศชื่อเสียง จำนวน 5 ข้อ
5. ด้านคุณลักษณะของสถาบัน จำนวน 10 ข้อ

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

4. ข้อมูลที่ได้นี้เป็นความลับและจะนำไปเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสาวลดารัตน์ วัฒนสาครศิริ

นักศึกษาปริญญาโท

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

(...) ชาย

(...) หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของท่านตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน

(...) 2.00 – 2.50

(...) 2.51 – 3.00

(...) 3.00 ขึ้นไป

3. ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ปกครองของท่านในการเรียน

(...) บิดา

(...) มารดา

(...) บุคคลอื่นที่มีชื่อบิดาหรือมารดา

4. อาชีพผู้ปกครอง

(...) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

(...) เกษตรกรรม

(...) ธนาคาร

(...) บริษัทเอกชน

(...) รับจ้างทั่วไป

(...) ค้าขาย

(...) อื่นๆ.....

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(...) ประถมศึกษา (ป1-ป6)

(...) มัธยมศึกษาตอนต้น (ม1-ม3)

(...) มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม4-ม6)

(...) ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

6. รายได้ของผู้ปกครอง

(...) 5,000 บาท หรือต่ำกว่า

(...) 5,001 - 10,000 บาท

(...) 10,001 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 มี 5 ด้าน

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นมูลเหตุจูงใจที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
มากน้อยเพียงใด
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับของมูลเหตุจูงใจในแต่ละข้อให้
ตรงกับความเป็นจริง
3. โปรดทำทุกข้อ

ตัวอย่าง

ข้อที่	มูลเหตุจูงใจ	ระดับของมูลเหตุจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	บิดามารดาแนะนำให้เรียน			✓		
2	เรียนตามเพื่อนที่สนิทกัน	✓				

ข้อ	มูลเหตุจูงใจ	ระดับของมูลเหตุจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านเหตุผลส่วนตัว					
1	ต้องการศึกษาต่อเพราะมีใจรักการเรียน					
2	ตั้งใจจะศึกษาให้สำเร็จในระดับปริญญาตรี					
3	ต้องการศึกษาต่อเพราะยังไม่ต้องการทำงาน					
4	ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับปวส.					
5	ถ้าสำเร็จการศึกษามีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้					
6	การศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถหาความรู้ที่มีความละเอียดมากขึ้น					
7	ปัจจุบันวิทยาการต่างๆ มีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี					
8	การศึกษาระดับปริญญาตรีทำให้มีความรู้ก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงของวิชาการใหม่ๆ					
9	การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการทำงานมากขึ้น					
	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
1	บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ					
2	เพื่อนที่สนิทกันชักชวนให้ศึกษาต่อ					
3	ครูประจำชั้นแนะนำให้ศึกษาต่อ					
4	ครูแนะแนวแนะนำให้ศึกษาต่อ					
5	มีรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	มูลเหตุจูงใจ	ระดับของมูลเหตุจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6	ญาติที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีแนะนำให้ศึกษาต่อ					
7	ผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพหรือ หน้าที่การงานแนะนำให้ศึกษาต่อ					
8	ศึกษาต่อตามคณาหรือผู้ที่ชื่นชอบ ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ					
1	ในระหว่างที่ศึกษาปริญญาตรีมีโอกาส หารายได้พิเศษเพิ่มเติม					
2	การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมี โอกาสได้รับเลือกในตำแหน่งที่สูง					
3	เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ทำให้มีรายได้ที่ดี					
4	คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาส สร้างฐานะได้รวดเร็ว					
5	เมื่อจบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น สามารถหางานทำได้ง่าย					
6	สถานประกอบการส่วนมากต้องการ ผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี					
7	สาขาวิชาที่ศึกษาสามารถประกอบ อาชีพที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ ปัจจุบัน					
8	คาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถ เป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวได้อีก ด้านเกียรติยศชื่อเสียง					
1	เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถนำ ชื่อเสียงเกียรติยศมาสู่วงศ์ตระกูล					
2	ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ ยอมรับของสังคม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	มูลเหตุจูงใจ	ระดับของมูลเหตุจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	คนในสังคมส่วนใหญ่ยอมรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี					
4	เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติ					
5	เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถนำคุณวุฒิสอบเข้ารับราชการได้					
	ด้านคุณลักษณะของสถาบัน					
1	สถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่ออยู่ใกล้บ้าน					
2	ได้รับการประชาสัมพันธ์จากสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อ					
3	นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อสามารถเรียนต่อในระดับสูงได้มาก					
4	สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง					
5	สถาบันที่เลือกมีระบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาได้ทันตามความก้าวหน้าของระบบธุรกิจในปัจจุบัน					
6	สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย					
7	นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีงานทำมาก					
8	ครู-อาจารย์จากสถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีคุณภาพและคุณวุฒิสูง					
9	สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีชื่อเสียงเป็นที่เชื่อถือได้					
10	ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบันให้เข้าศึกษาต่อ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาวดารัตน์ วัฒนสาครศิริ
วัน เดือน ปี เกิด 2 เมษายน 2516
สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 36 หมู่ 17 ถนนกุ่มกวาปี-ศรีธาตุ ตำบลเวียงคำ อำเภอกุ่มกวาปี จังหวัดอุดรธานี 41110
ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2539
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2545

